

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Dărămuș Eugenia Marcela****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Crișan Monica, prof. Popa Ramona Claudia, prof. Nandrea Maria, doc. Cutean Irina**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
Conf. univ. dr. Panaite Ovidiu**Tehnoredactare:** aj. analist programator
Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Proiectul eTwinning „Cody trip with Eric Carle's ship”, o nouă oportunitate de colaborare internațională - Prof. Huștiuc Nicoletta, prof. Manciușea Mihaela	3
Biblioteca, inspirație și creație – Bibliotecar Cutean Irina	4
Avantajele și dezavantajele folosirii chat GPT de elevi în rezolvarea temelor – Prof. Oros Ligia Elena	6
De ce o structură modulară a anului școlar? Avantaje și dezavantaje – Prof. dr. Oltean Sabina Larisa	9
Evaluarea unităților de învățare la limba și literatura română – clasa a IV-a – Prof. înv. primar Mărginean Georgeta -Julietta	11
Metode moderne folosite în procesul de predare – învățare - evaluare – Prof. înv. preșcolar Stoian Amalia Ileana	14
Elisei Todoranu, un teolog al Școlilor Blajului, martir în timpul Revoluției de la 1848-1849 din Transilvania - Prof. dr. Dumbrăvescu Nicolae	16
Cariera didactică din perspectiva secolului al XXI-lea – Prof. Dăncău Monica - Adriana	18
100 de ani de la înființarea Patriarhiei Române (1925-2025) – Prof. Cetean Daniela	19
Evaluarea unei unități de învățare la limba și literatura română – clasa a IV-a – Prof. înv. primar Căian Carmen	21
Proiect de activitate integrată – Dinozaurii, o lume dispărută – Prof. înv. preșcolar Dăian Andreea Maria, prof. înv. preșcolar Stan Loredana Alina	25
Cariera didactică – studiu de specialitate – Prof. Din Andreea – Maria	27
Educația și creativitatea: o perspectivă dublă –studiu de specialitate – Prof. înv. preșcolar Gavrilă Ana-Maria	28
Metode și procedee de predare a ortografiei și punctuației la clasa I – Prof. înv. primar Maniu Valeria Angela	31

Implementare reper 13: copilul ar trebui să fie capabil să descopere omul ca parte a lumii vii și ființă socială – Prof. înv. preșcolar Matei Camelia	33
Educatoarea, de azi! – Prof. înv. preșcolar Morar Cristina Adriana	35
Implicarea elevilor în proiecte eTwinning – Prof. înv. primar Presecan Sabina Adriana	37
Proiect didactic „Micii matematicieni” – Prof. ed. Timpurie Balea Livia-Valentina	41
Comportamentele deviante la copil – Prof. înv. primar Precup Maria	45

PROIECTUL ETWINNING „CODY TRIP WITH ERIC CARLE’S SHIP”, O NOUĂ OPORTUNITATE DE COLABORARE INTERNAȚIONALĂ

*Prof. Huștiuc Nicoletta, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir
Prof. Manciulea Mihaela, Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu” București*

Într-o lume în care educația se transformă continuu, proiectele eTwinning oferă oportunități extraordinare pentru colaborare și schimb de experiență între cadre didactice și copii din diferite țări.

În acest context, noi, prof. Nicoletta Huștiuc de la Grădinița cu Program Prelungit Vinerea, unitate aparținătoare Școlii Gimnaziale Nr. 3 Cugir și prof. Mihaela Manciulea de la Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu” București, avem bucuria de a participa la proiectul eTwinning „Cody Trip with Eric Carle’s Ship” în anul școlar 2024/2025.

Proiectul aduce în prim-plan lumea fascinantă a storytelling-ului, având ca suport unele dintre cele mai îndrăgite povești ale lui Eric Carle, autor recunoscut pentru cărțile sale captivante dedicate copiilor. Printre acestea se numără titluri care stârnesc imaginația celor mici și îi ajută să exploreze lumea într-un mod interactiv și ludic.

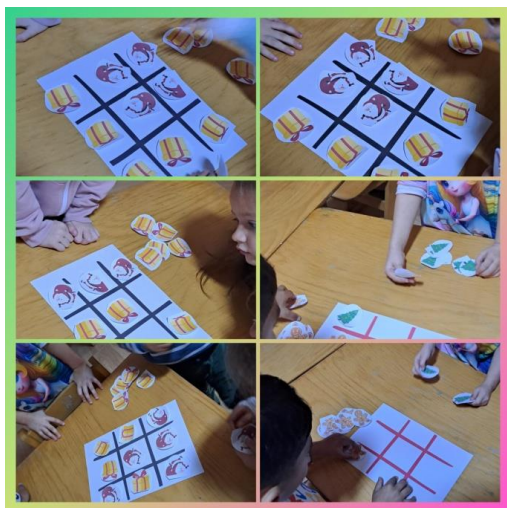
Un aspect inovator al proiectului este integrarea activităților de codare fără calculator, concepute special pentru fiecare poveste în parte. Aceste activități, înregistrate pe platforma Codeweek.eu, oferă copiilor oportunitatea de a dezvolta gândirea logică și secvențială, într-un mod accesibil și atractiv.

Parteneri în acest proiect sunt instituții de învățământ din Turcia, Grecia și România, ceea ce aduce un plus de diversitate și deschidere culturală. În fiecare lună, ne întâlnim online cu copiii și cadrele didactice din aceste țări, împărtășind experiențe, idei și metode de lucru. Această interacțiune oferă celor mici nu doar oportunitatea de a descoperi noi moduri de învățare, ci și de a-și dezvolta abilități sociale, de colaborare și comunicare.

Toate activitățile desfășurate în cadrul proiectului sunt documentate pe platforma TwinSpace, un mediu online sigur, destinat proiectelor eTwinning. Aici, cadrele didactice și copiii postează materialele create, colaborează la realizarea unor produse comune și participă la activități interactive.

Unul dintre obiectivele principale ale proiectului este de a încuraja cooperarea, prietenia și bucuria învățării împreună, principii fundamentale ale inițiativei eTwinning. Prin activitățile desfășurate, copiii învață nu doar concepte noi, ci și cum să lucreze în echipă, să își exprime ideile și să exploreze creativitatea într-un mediu colaborativ.

Participarea la proiectul „Cody Trip with Eric Carle’s Ship” este o experiență valoroasă atât pentru cadrele didactice, cât și pentru copii. Îmbinând poveștile captivante cu activități de codare și colaborarea internațională, acest proiect demonstrează că învățarea poate fi o aventură plină de descoperiri și bucurie. Suntem mândri să facem parte din această inițiativă și să contribuim la dezvoltarea unei educații moderne, interactive și incluzive.

BIBLIOTECA, INSPIRAȚIE ȘI CREAȚIE

Bibliotecar Cutean Irina, Casa Corpului Didactic Alba

Biblioteca este un spațiu dedicat cunoașterii, creativității și reflexiei. Aceasta joacă un rol esențial în stimularea imaginației pentru toți cei care sunt interesați în a explora lumea prin intermediul cuvintelor. Prin tot ceea ce oferă, bibliotecile deschid mintea către noi posibilități și conexiuni intelectuale, contribuind la deschiderea unor noi universuri creative. Biblioteca devine astfel un punct central al vieții școlare, ea fiind mult mai mult decât o colecție de cărți, este un izvor nesfârșit de inspirație și cunoaștere. Având în vedere aceste aspecte, serviciile bibliotecii trebuie făcute cunoscute pentru a atrage noi utilizatori, a menține implicarea comunității și a evidenția valoarea pe care o aduce aceasta. Promovarea serviciilor unei biblioteci reprezintă un aspect important în procesul de transformare a bibliotecii într-un centru activ de educație și cultură, adaptat nevoilor moderne.

Proiectul „Biblioteca, inspirație și creație” a fost organizat de Casa Corpului Didactic Alba și Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, în parteneriat cu instituții de învățământ din județul Alba.

Activitățile propuse în cadrul proiectului s-au derulat în luna octombrie, lună în care este dedicată organizării de activități prin care sunt promovate serviciile bibliotecii.

Scopul derulării activităților din cadrul acestui proiect a fost reprezentat de necesitatea cunoașterii serviciilor bibliotecii școlare/Centrului de Documentare și Informare. De asemenea a fost a avută în vedere și nevoia de a promova dialogul cultural între bibliotecile școlare/Centrele de Documentare și Informare din județ.

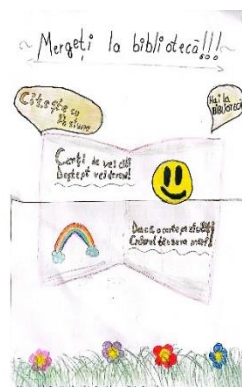
În cadrul proiectului s-au implicat 16 unități școlare din județul Alba. În bibliotecile școlare sau Centrele de Documentare și Informare care funcționează în aceste instituții de învățământ s-au derulat activități sub forma unor ateliere de creație. Produsele finale ale activităților au fost pliante de prezentare a bibliotecii, afișe, postere, flyere, care au constituit ulterior subiectul unei expoziții. Următoarea etapă a constat în realizarea unui schimb de materiale între bibliotecarii și profesorii documentariști implicați în proiect.

Materialele au fost realizate în format digital sub forma unor prezentări Power Point sau prin utilizarea unor platforme precum StoryJumper, Canva, MovieMaker, etc.

În cele ce urmează vom reda pe scurt câteva dintre activitățile realizate la nivelul unităților de învățământ implicate în proiect. Elevii Liceului Tehnologic „Dorin Pavel” din Alba Iulia au realizat activități de promovare a importanței cărții și a lecturii. Prin intermediul desenelor aceștia au încercat să prezinte biblioteca și însemnătatea acestui spațiu în viața fiecărui școlar. Elevii Liceului „Lazăr Chirilă” din Baia de Arieș, au realizat recenzii de carte, încercând în acest fel să popularizeze fondul de carte al bibliotecii. Pentru acești elevi biblioteca este un spațiu unde: *„În tăcerea rafturilor, povești ascunse/ pagini murmură secrete de dor”* (fragment dintr-o poezie scrisă de o elevă a liceului în cadrul unei activități realizate în cadrul proiectului).

„Salut! Eu sunt Cartea/Dacă vrei să mă întâlnești, vino la bibliotecă! /Vei afla multe povești frumoase, amuzante și pe gustul oricui”; „În acest loc minunat/ Toate cărțile sunt așezate ordonat/ De citești orice lectură/ Te va purta spre o mare aventură” Acestea sunt doar câteva fragmente din afișele și pliantele realizate de elevii Școlii Gimnaziale „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia. Cu ajutorul programului Canva, elevii Școlii Gimnaziale „Dr. Petru Șpan” din Lupșa au realizat postere prin intermediul cărora au redat importanța lecturii și a cărții. Prin intermediul tururilor virtuale, elevii Liceului Teoretic din Teiuș au vizitat marile biblioteci ale lumii iar elevii Colegiului Tehnic Apulum din Alba Iulia au pornit la o „vânătoare de cuvinte” printre rafturile Centrului de Documentare și Informare.

Dând dovadă de multă creativitate bibliotecarii, profesorii documentariști și cadrele didactice implicate în proiect au reușit să încurajeze obiceiul lecturii în rândul elevilor, aceste activități contribuind la dezvoltarea empatiei și a capacității de sinteză a informațiilor. Integrarea tehnologiilor moderne a făcut posibilă adaptarea lecturii la cerințele erei digitale, aceste tipuri de activități fiind fundamentale pentru dezvoltarea individuală și colectivă, având un impact pozitiv asupra competențelor lingvistice, cognitive și sociale ale indivizilor.

IMAGINI REPREZENTÂND PRODUSELE FINALE ALE PROIECTULUI

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Alba Iulia

Liceul Tehnologic Sebeș

Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

Colegiul Tehnic Apulum Alba Iulia

Liceul Teoretic Teiuș

AVANTAJELE ȘI DEZAVANTAJELE FOLOSIRII CHAT GPT DE ELEVII ÎN REZOLVAREA TEMELOR

Prof. Oros Ligia Elena, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

În cadrul cercurilor pedagogice din data de 17 decembrie 2024, am solicitat profesorilor de fizică prezenți la întâlnire să găsească avantaje și dezavantaje ale folosirii chatGPT de către elevi în rezolvarea temelor. Voi prezenta în continuare răspunsurile pe care le-am obținut de la profesori, ideea era să răspundă la această întrebare din perspectiva elevilor.

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
Informațiile sunt prezentate sub diverse forme	Se primesc răspunsuri care nu corespund întrebării puse
Rapiditate pentru a găsi anumite informații	Apar aceleași greșeli la mai mulți elevi
Accesibilitatea la unele informații	Elevii vor folosi această modalitate fără să învețe ceva prin realizarea acestor teme
Economie de timp	Lipsa dezvoltării vocabularului
Prezentare generală a conținutului	Lipsa situațiilor în care să-și folosească creativitate
Acces liber la informație de specialitate	Lipsa implicării directe
Economie de timp în elaborarea unei teme	Limitare strictă la întrebările puse

Varietatea și complexitatea informațiilor	Folosirea resurselor diverse neverificate
Informații relativ corecte	Limitarea imaginației, creativității, contribuției personale în elaborarea unui material de specialitate
Utile în „simplificarea activităților” elevilor	Necesitatea obținerii unor lămuriri despre aspectele prezentate
Cuprinde foarte multe informații din toate domeniile	Necesită verificarea modului de însușire a cunoștințelor și datelor vehiculate – pot fi parcurse superficial
Este nou și atractiv	Unele informații nu sunt confirmate științific
Rezolvă probleme simple	Informațiile nu cuprind toată tematica solicitată
Aplică formulele cunoscute, compune vectorii, reprezintă vectorii de forță în mecanică	Informații sumare, uneori se folosesc foarte multe cuvinte dar se transmite un conținut redus
Documentare amplă	Nu identifică fenomenele și legile care intervin
Efort mai redus pentru întocmire și elaborare	Nu demonstrează formulele la care se ajunge după rezolvare
Selectare rapidă a informației	Elevul nu gândește fenomenul fizic
Informația este structurată după modul de întrebare	Superficialitate în reținerea și înțelegerea materialului
Poate scrie un alt răspuns pentru aceeași cerință	Informația este strict tehnică
Informații bine structurate, complexe	Informația nu are prea multă creativitate
Timp scurt de căutare a informațiilor	Elevul este tentat să copieze fără să verifice
Colectare de idei, de informații într-un timp foarte scurt	Răspunsul dat rapid nu îi oferă elevului timp să înțeleagă
În lipsa timpului, este un ajutor în realizarea unui material	Luarea informațiilor gata formulate fără a fi prelucrate de elevi
	Pot să apară informații neverificate
	Poate da impresia că în viață te poți „descurca” foarte ușor, fără să depui efort și să cheltuiești timp
	Elevul scoate la imprimantă un material gata realizat și nu rămâne cu nici o informație

După cum se remarcă în tabelul anterior, au fost găsite foarte multe idei atât în ceea ce privesc avantajele cât și dezavantajele folosirii de către elevi a acestui instrument digital aflat la îndemână.

În contextul celor evidențiate, consider că este utilă o discuție clară cu elevii noștri, astfel încât să le oferim acele instrumente utile pentru a putea folosi în deplină siguranță aplicația de inteligență artificială.

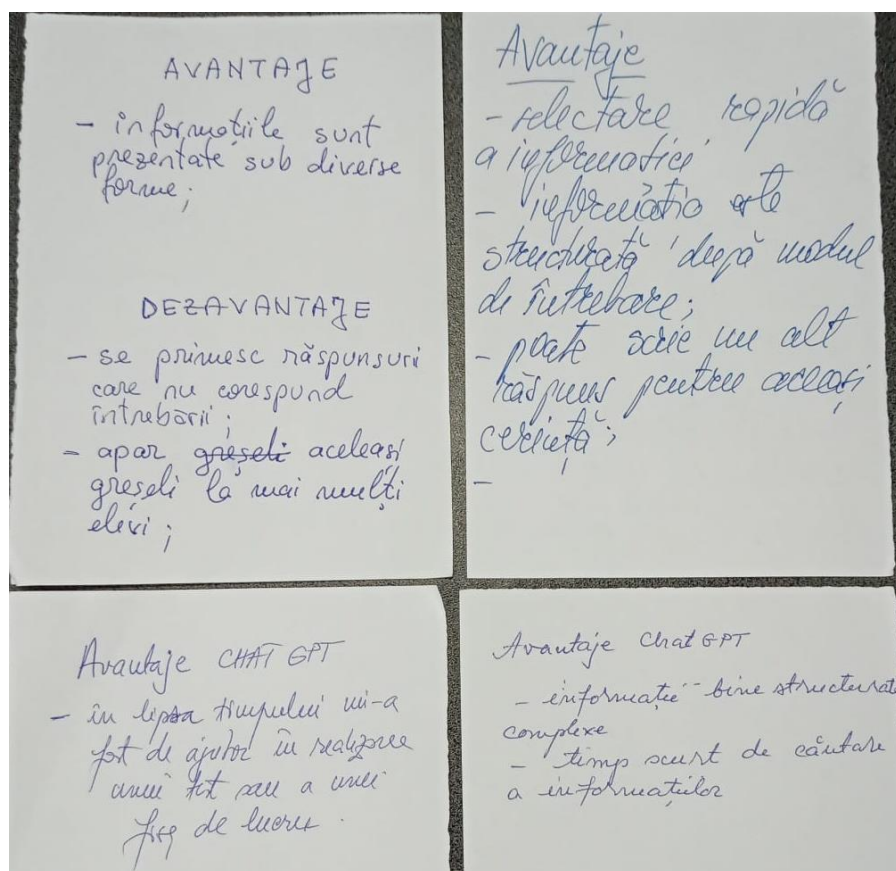
Una din regulile de bază pe care elevii să le înțeleagă și să le aplice se referă la necesitatea verificării informațiilor livrate prin alte surse, prin căutarea informațiilor științifice validate despre respectivul subiect.

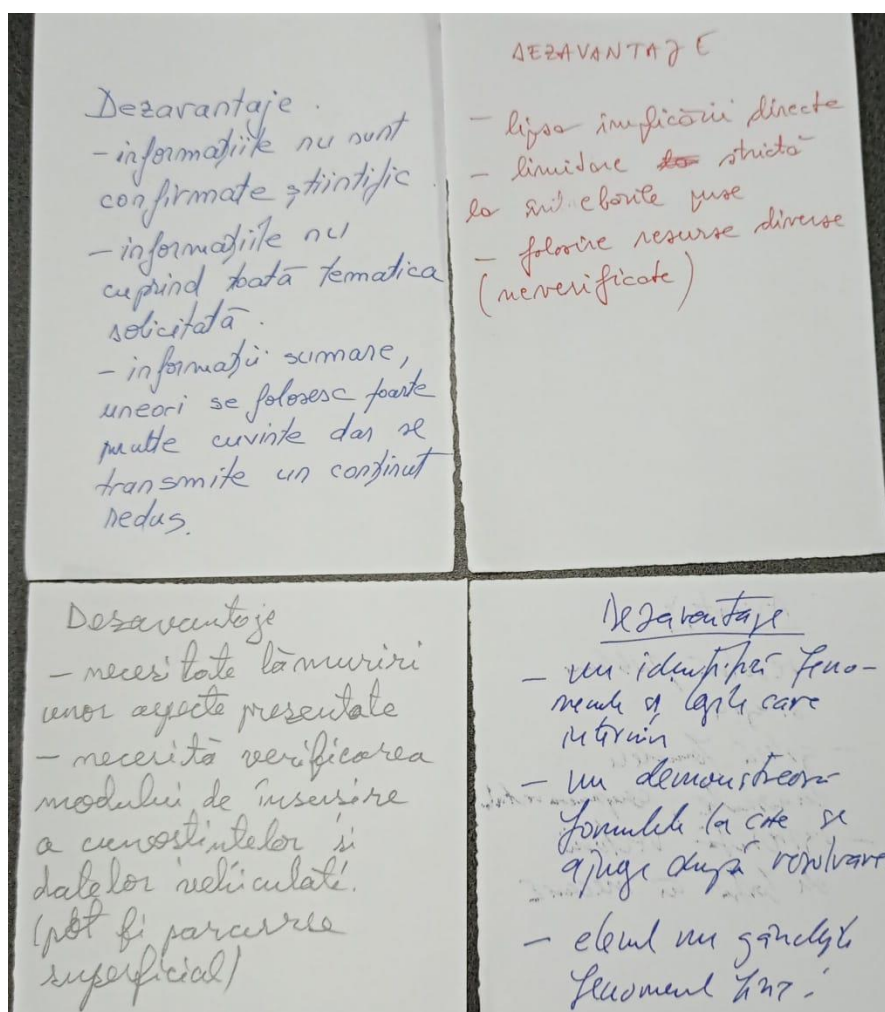
A doua regulă esențială se referă la studierea cu atenție a materialului furnizat, cunoașterea lui în profunzime, eventual căutarea în dicționare a cuvintelor necunoscute, astfel încât elevul să înțeleagă foarte bine despre ce anume vorbește.

Cea de a treia regulă ar fi adăugarea bibliografiei, dar abia după ce respectivele surse au fost verificate și studiate, să fie conforme cu ceea ce se discută în material, nu să fie o sursă generală, unde pot fi găsite o infinitate de informații (exemplu: wikipedia).

Regula patru ar fi alternarea modalității clasice de a efectua temele, cu efectuarea acestora folosind o variantă de inteligență artificială.

Adaug în continuare unele din răspunsurile date de colegii mei.

Mulțumesc colegilor profesori pentru amabilitatea de a răspunde acestor întrebări referitoare la folosirea de către elevi a aplicațiilor de inteligență artificială.

Îmi doresc ca fiecare dintre profesorii ce vor citi acest articol, să încerce să identifice aceste avantaje și dezavantaje, puse în legătură atât cu achizițiile pe care elevul le face cât și cu resorturile interne ale gândirii elevului în momentul în care apelează la noile tehnologii, deoarece clar ne vom întâlni din ce în ce mai des cu aceste acțiuni din partea elevilor.

DE CE O STRUCTURĂ MODULARĂ A ANULUI ȘCOLAR? AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Prof.dr. Oltean Sabina Larisa, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

În ultimii ani, ideea unei structuri modulare a anului școlar a început să fie discutată în multe sisteme de educație din întreaga lume, inclusiv în România. În mod tradițional, anul școlar este structurat în semestre sau trimestre, cu perioade de cursuri și vacanțe stabilite într-o manieră standard. Însă o structură modulară a anului școlar presupune împărțirea acestuia în mai multe module de învățare, intercalate cu pauze mai frecvente și de durată variabilă.

Ce este structura modulară a anului școlar?

Structura modulară implică organizarea anului școlar în module de învățare mai scurte, adesea de câteva săptămâni, urmate de perioade de vacanță mai scurte decât cele tradiționale, dar

mai frecvente. Scopul principal este de a adresa probleme legate de suprasolicitarea elevilor și de a crește eficiența învățării prin sesiuni concentrate, intercalate cu perioade de odihnă.

Anul școlar 2022 – 2023 a debutat cu o schimbare majoră privind structura sa: cele două semestre au fost transformate în cinci module de câte 6 – 7 – 8 săptămâni și separate prin mini-vacanțe. Această abordare vine cu o serie de avantaje și dezavantaje pe care le vom explora în acest articol.

Avantajele structurii modulare a anului școlar

1. Eficiența învățării și reducerea stresului

Modulele de învățare scurte și intense, urmate de pauze regulate, pot ajuta la menținerea concentrării și a motivației elevilor. Prin împărțirea anului școlar în perioade mai scurte, elevii au mai puțin timp pentru a acumula stres și oboseală, iar vacanțele frecvente le oferă ocazia să se recupereze mai rapid. Împărțirea materialului de studiu pe module poate, de asemenea, facilita o abordare mai aprofundată a temelor, evitând supraîncărcarea și oboseala mentală care pot apărea la mijlocul unui semestru lung.

2. Creșterea atenției și a retenției informațiilor

Pauzele mai frecvente contribuie la păstrarea energiei și a entuziasmului pentru învățare. O structură modulară ajută elevii să nu se simtă copleșiți, având o atenție crescută la începutul fiecărui modul. Studiile au arătat că, atunci când există pauze mai scurte și regulate, memoria pe termen lung este îmbunătățită, iar învățarea devine mai eficientă.

3. Flexibilitate pentru activități extracurriculare și nevoile comunității

Pauzele mai frecvente permit organizarea de activități extracurriculare mai bine integrate în parcursul școlar, oferind elevilor oportunități de dezvoltare personală și socială. De asemenea, pentru familiile care își planifică vacanțele, există posibilitatea unei mai mari flexibilități și diversitate de opțiuni. În unele țări, această abordare modulară permite adaptarea perioadelor de vacanță la nevoile economice și culturale locale, asigurând că elevii sunt disponibili pentru anumite activități din cadrul comunității în perioadele necesare.

4. Mai mult timp pentru evaluări și remediere

Pauzele între module permit profesorilor să evalueze progresul elevilor și să identifice din timp dificultățile, oferind o perioadă de remediere înainte de începutul următorului modul. Această flexibilitate poate fi benefică în special pentru copiii care au nevoie de sprijin suplimentar. O evaluare mai frecventă și concentrată oferă un feedback mai rapid, iar profesorii pot ajusta metodele și conținutul de învățare pentru a răspunde nevoilor fiecărui elev.

Dezavantajele structurii modulare a anului școlar

1. Dificultăți de adaptare pentru elevi și profesori

Adaptarea la o structură modulară poate fi dificilă, mai ales la început, atât pentru elevi, cât și pentru profesori, deoarece necesită o schimbare în mentalitate și în metodele de organizare. Profesorii trebuie să adapteze curricula și planificările pentru module mai scurte, ceea ce poate fi provocator în lipsa unei instruirii și resurse adecvate. Elevii, de asemenea, trebuie să se obișnuiască cu un ritm diferit de studiu și cu schimbări rapide între perioade de studiu și vacanță.

2. Posibilele dificultăți logistice și de organizare

Implementarea unei structuri modulare necesită o coordonare foarte bună între toate nivelurile administrative, lucru care poate deveni complicat pentru școli și pentru sistemul de învățământ. Distribuirea cursurilor și sincronizarea modulelor cu perioadele de evaluare ar putea pune presiune pe sistemul educațional. În plus, adaptarea transportului școlar și organizarea activităților pentru profesori și elevi în timpul modulelor și vacanțelor mai frecvente pot fi costisitoare și solicitante.

3. Impactul asupra programului părinților

Structura modulară poate crea dificultăți în planificarea timpului pentru părinți, în special pentru familiile care depind de structura clasică a vacanțelor de vară pentru a organiza concedii mai lungi sau pentru a înscrie copiii în activități recreative de durată. O mai mare fragmentare a anului școlar ar putea necesita mai multe zile libere pentru părinți, ceea ce nu este întotdeauna posibil.

Totodată, pentru părinții care lucrează, organizarea timpului liber al copiilor în perioade mai scurte și mai dese de vacanță poate deveni complicată, deoarece aceștia vor trebui să găsească activități sau supraveghere suplimentară în timpul pauzelor frecvente.

4. Fragmentarea învățării și dificultăți în continuitate

Deși pauzele mai frecvente pot ajuta elevii să se recupereze, există și riscul ca fragmentarea învățării să conducă la o lipsă de continuitate. Uneori, pentru anumite materii care necesită înțelegere secvențială și aprofundată, cum ar fi matematică sau științe, întreruperea studiului poate afecta fluenta și progresul. Un alt dezavantaj poate fi că, la reluarea cursurilor, este necesar să se reia o parte din materialul predat pentru a reîmprospăta cunoștințele și a recăpăta ritmul, ceea ce poate încetini procesul de învățare.

Concluzie

O structură modulară a anului școlar poate aduce o serie de beneficii pentru elevi, în special în ceea ce privește reducerea stresului și eficientizarea învățării, precum și o flexibilitate crescută pentru activități extracurriculare. Totuși, implementarea acesteia poate veni și cu provocări importante, atât pentru elevi și profesori, cât și pentru părinți și sistemul de învățământ în ansamblu. Printr-o abordare echilibrată și bine coordonată se poate afirma că beneficiile unei structuri modulare sunt maximizate, iar dezavantajele sunt minimizate.

EVALUAREA UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚARE LA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ-CLASA A IV-A

Prof. învă. primar Mărginean Georgeta-Julieta, Liceul de Arte „Regina Maria” Alba Iulia

DISCIPLINA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: *Limba și literatura română*

Unitatea de învățare: *Elemente de construcție a comunicării. Pronumele, substantivul.*

Formularea unor solicitări, dialogul. Scrierea funcțională- invitația

TEXT LITERAR SUPT – „Cum s-a speriat micuța Mayrie” – după Frank Baum

Competențe specifice:

2.4. Manifestarea interesului pentru schimbul de idei pe teme cunoscute

3.1. Decodarea semnificației globale și a informațiilor de detaliu din texte informative sau literare

3.3. Formularea de concluzii simple pe baza lecturii textelor informative sau literare

3.5. Extragerea dintr-un text ilustrat a unor elemente semnificative pentru a formula o opinie referitoare la mesajul citit

4.1 Redactarea unor texte funcționale scurte pe suport de hârtie sau digital, adaptate destinației și scopului comunicării

4.4. Manifestarea interesului pentru redactarea de texte informative și funcționale

Conținuturi vizate:

Elemente de construcție a comunicării; pronumele, substantivul-părți de vorbire; formularea unor solicitări, dialogul, scrierea funcțională- invitația;

PROBĂ DE EVALUARE

Unitatea de învățare: *Elemente de construcție a comunicării. Pronumele, substantivul.*

Formularea unor solicitări, dialogul. Scrierea funcțională- invitația

TEXT LITERAR SUPTOR – „Cum s-a speriat micuța Mayrie” – după Frank Baum

1. Recitește textul narativ „Cum s-a speriat micuța Mayrie”. Completează cu informații din text :

În introducere am aflat că întâmplările se petrec ,
iar personajele sunt..... .

Cuprinsul prezintă mai multe întâmplări; acestea încep când Crăciunel află
că....., iar Mayrie este
dezamăgită pentru că..... Acest fapt îl
determină pe Crăciunel să....., dar fetița este
însăimântată de..... Copiii sunt însă
încântați de..... Prietenii lui Crăciunel

.....
În încheiere ne descrie cum și-a transformat Crăciunel.....

Înlocuiește cuvintele din paranteză cu pronumele personale potrivite:

(Mayrie).....s-a oprit și (frățiorul)s-a agățat de fusta fetei. (Băiatul și fata)
.....aruncă priviri înfricoșate spre casă.(Crăciunel)îi asigură că bestia a fost
închisă bine în dulap.

2. Completează cu pronumele personale și de politețe potrivite:

- Bună seara, bună seara! zise bătrânul scuturându-se de zăpadă.
- Cine ești
- Sunt Moș Crăciun! Am venit la cu jucării.
- Moșule, ești bine-venit la!

3. Analizează pronumele completate.

.....
.....
.....
.....
.....

4. Te afli într-o librărie pentru a cumpăra o carte. Completează dialogul de mai jos folosind formule de inițiere, menținere și încheiere a unui schimb verbal.

—.....
— Îmi pare bine că te văd! Cu ce ocazie pe la librărie?
— Aș dori.....
— Sigur! Ai putea să-mi spui ce carte dorești?
—
—Da, da! Am înțeles! Poftim cartea!
—.....

5. Prietenul tău/prietena ta cea mai bună locuiește în alt oraș.

Scrie o invitație către el/ ea prin care îl/o chemi să vină în orașul tău să viziteze Târgul de Crăciun.

Recomandări: nu uita să treci toate elementele necesare formulării unei invitații.

BAREMUL DE CORECTARE ȘI APRECIERE

Itemul	Calificativul		
	Foarte bine	Bine	Suficient
1	Completează corect informațiile pentru introducere, cuprins și încheiere	Completează corect informațiile pentru 2 părți ale textului	Completează corect informațiile pentru o parte a textului
2	Completează spațiile folosind corect 4 pronume în locul substantivelor	Completează spațiile folosind corect 3 pronume în locul substantivelor	Completează spațiile folosind corect 2 pronume în locul substantivelor
3	Formulează corect propoziții folosind cele 3 pronume	Formulează corect propoziții folosind 2 dintre pronume	Formulează corect o propoziție folosind 1 pronume
4	Analizează corect cele 3 pronume	Analizează corect cele 2 pronume	Analizează corect cel puțin un pronume
5	Completează dialogul folosind formule de inițiere, menținere și încheiere a unui schimb verbal, cel puțin una din fiecare categorie -4	Completează parțial dialogul folosind formule de inițiere, menținere și încheiere a unui schimb verbal- cel puțin 3 categorii	Completează parțial dialogul folosind formule de inițiere, menținere și încheiere a unui schimb verbal- cel puțin 2 categorii
6	Scrie o invitație corect- trece toate elementele unei invitații	Scrie o invitație parțial corect – trece doar o parte din elementele unei invitații	Scrie o invitație, nu trece nici un element caracteristic unei invitații / trece doar un element al invitației

Modul de stabilire a calificativului final

- **Punctaj total: 100 puncte (90 + 10 puncte din oficiu)**
- **Calificativul final:**
 - **100-89 puncte: Foarte bine**
 - **88-75 puncte: Bine**
 - **74-50 puncte: Satisfăcător**
 - **49- 0 puncte: Insuficient**

Barem de evaluare și notare

Exercițiu	Punctaj maxim	Descriere punctaj
1.Completează corect informațiile pentru introducere, cuprins și încheiere	27 puncte	3 puncte pentru alcătuirea celor 9 idei în fiecare parte a povestirii;
2.Completează spațiile folosind corect 4 pronume în locul substantivelor	12 puncte	3 puncte pentru corectitudinea fiecărei completări;
3.Formulează corect propoziții folosind cele 3 pronume	12 puncte	4 puncte pentru fiecare enunț corect;
4. Analizează corect cele 3 pronume	12 puncte	4 puncte pentru fiecare pronume analizat;
5. Completează dialogul folosind formule de inițiere, menținere și încheiere a unui schimb verbal, cel puțin una din fiecare categorie	12 puncte	3 puncte pentru fiecare din cele 4 părți a dialogului;

Exercițiu	Punctaj maxim	Descriere punctaj
6. Scrie o invitație corect- trece toate elementele unei invitații	15 puncte	3 puncte pentru fiecare din cele 5 elemente ale unei invitații;

BIBLIOGRAFIE:

Manualul de limba și literatura română, clasa a IV-a, Editura INTUITEXT

Text suport, fragment : „Cum s-a speriat micuța Mayrie” – după Frank Baum

METODE MODERNE FOLOSITE ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Prof. învă. preșcolar Stoian Amalia Ileana, Liceul „Preda Buzescu”,/GPN Nr.2 Berbești, jud.Vâlcea

Pornind de la cuvântul „metoda” care provine din grecescul „methodos”, metha = spre, către, iar, odos = cale, drum, prin urmare, metodele reprezintă calea de urmat în vederea atingerii unor obiective.

Dacă în școala tradițională, accentul cădea pe acțiunea de predare și conținut, rolul central revenind profesorului, școala modernă plasează în centru elevul care își îmbogățește, consolidează, corectează și transformă experiența cognitivă - capacitățile și aptitudinile cu scopul perfecționării, profesorului revenindu-i rolul de a-l active cognitiv-afectiv-motivațional-atitudinal, astfel constituindu-se un echilibru între acțiunile de predare-învățare.

Metodele tradiționale sunt mult mai rigide, în timp ce cele moderne sunt mai flexibile, mai suplă. Metodele tradiționale pot fi păstrate cu condiția reconsiderării și adaptării lor la exigențele învățământului modern. Îmbinarea eficientă a metodelor tradiționale și a celor moderne ține de tactul pedagogic al cadrului didactic. Metodele moderne activ-participative de predare-învățare-evaluare încearcă să facă elevul să gândească independent, să înțeleagă cu mai multă ușurință, să rețină mai ușor și pentru o perioadă mai lungă de timp noțiunile asimilate, să aplice cât mai eficient ceea ce a învățat.

Metodele moderne sunt:

Metoda predării / învățării reciproce este o strategie de învățare a tehnicilor de studiere a unui text. După ce sunt familiarizați cu metoda, elevii interpretează rolul profesorului, instruindu-și colegii. Are loc o dezvoltare a dialogului elev-elev. Această metodă dezvoltă capacitatea de exprimare, atenția, gândirea cu operațiile ei și capacitatea de ascultare activă. În cazul copiilor cu CES, aceștia trebuie să relateze în manieră proprie și într-o succesiune logică evenimentele și ideile principale dintr-o poveste.

Mozaicul – este o strategie bazată pe învățarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină expert. El are în același timp și responsabilitatea transmiterii informațiilor asimilate celorlalți colegi. Strategia Mozaicului este focalizată pe dezvoltarea capacităților de ascultare, vorbire, cooperare, gândire creativă. În cazul copiilor cu CES, aceștia trebuie să răspundă fiecare în parte la câte o întrebare din cadrul unei teme comune, iar la final pe baza răspunsurilor, se vor afla și asimila informații utile despre tema respectivă.

Învățarea prin descoperire este o metodă cu ajutorul căreia elevul observă, acționează și dobândește noi cunoștințe. Această învățare este însoțită de o dirijare exterioară. În cazul copiilor cu CES, această metodă este însoțită de material concret-intuitiv, pe baza căruia, elevii descoperă noi cunoștințe.

Brainstorming-ul (evaluarea amânată, „furtuna în creier” sau asaltul de idei) constă în dezvoltarea unor idei noi, pe baza unei teme stabilite. Cantitate mare de idei (liber exprimate) va genera calitate. După ce s-au emis toate ideile, fără a fi criticate, se alege cea mai bună idee, care dă soluția finală. Avantajele acestei metode sunt : obținerea rapidă și ușoară a ideilor noi și a soluțiilor de rezolvare; costuri reduse; aplicabilitate largă; stimulează participarea activă; dezvoltă creativitatea, încrederea în sine prin procesul evaluării amânate; dezvoltă abilitatea de a lucra în echipă. În cazul copiilor cu CES această metodă se folosește de obicei la rezolvarea de situații-problemă, de tipul: - Dacă nu e așa, cum e? –Cum trebuie să ne comportăm în....?

Turul galeriei se referă la analiza lucrărilor elevilor prin observarea lor de către ceilalți colegi. Colegii stabilesc ce caracteristici are lucrarea respectivă și dacă aceasta a respectat toate cerințele. Se apreciază lucrările prin diferite procedee: se dau puncte, se lipesc etichete pe lucrările apreciate pozitiv.

Tehnica LOTUS (floare de nufăr) presupune deducerea de conexiuni între idei, concepte, pornind de la o temă centrală, care determină opt idei secundare ce se construiesc în jurul celei principale, asemeni petalelor florii de nufăr. Cele opt idei secundare urmează să devină la rândul lor teme principale, pentru alte opt flori de nufăr. În cazul copiilor cu CES, această metodă se aplică pe o perioadă mai lungă de timp. De exemplu, în cazul celor 4 anotimpuri, elevii trebuie să relateze noi enunțuri care să-i conducă la descoperirea anotimpului care va urma.

Metoda ciorchinului este metoda ce se poate utiliza mai ales în etapa de reactualizare a structurilor învățate anterior, sau în etapa de evocare, elevii fiind puși în situația de a stabili conexiuni între elementele studiate, de a se implica activ în procesul de gândire.

Modalități de realizare:

- elevii vor scrie un cuvânt sau expresie nucleu în centrul unei foi de hârtie;
- elevii sunt invitați să scrie cât mai multe cuvinte sau expresii care le vin în minte despre subiectul selectat până la expirarea timpului;
- cuvintele (ideile) vor fi legate prin linii de noțiunea centrală sau, dacă este cazul, de una din cele propuse de elevi;
- la finalul exercițiului se va comenta întreaga structura cu explicațiile de rigoare;

Participarea întregii clase la realizarea „ciorchinului” este lansată ca o provocare și determină o întrecere de a descoperi noi conexiuni legate de termenul propus.

Cubul este o metodă folosită în cazul în care se dorește explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective. Se oferă astfel elevilor posibilitatea de a-și dezvolta competențele necesare unei abordări complexe și integratoare.

Metoda cadranelor urmărește implicarea elevilor în realizarea unei înțelegeri cât mai adecvate a unui conținut informațional. Această metodă se poate folosi frontal și individual, în rezolvarea problemelor prin metoda grafică.

Prin trasarea a două axe perpendiculare, fișa de lucru este împărțită în patru cadrane, repartizate în felul următor:

- I – textul problemei;
- II – reprezentarea grafică a problemei;
- III – rezolvarea problemei;
- IV – răspunsul problemei;

Diagrama Wenn are rolul de a reprezenta sistematic, într-un mod cât mai creativ, asemănările și deosebirile evidente dintre două categorii de operații matematice. Dă rezultate deosebite la activitatea în echipă.

Problematizarea reprezintă una dintre cele mai apreciate metode active, cu valențe euristice, formative, recunoscute în practica educațională. A mai fost denumită predare prin rezolvare de probleme sau rezolvarea productivă de probleme. Ea constă în crearea unor dificultăți practice sau teoretice, a căror rezolvare să fie consecința activității proprii de investigare efectuată de elev.

În concluzie, **metodele moderne** sunt atractive, dezvoltă creativitatea, gândirea critică a elevului, capacitatea acestuia de a-și expune propriile păreri și de a coopera. Învățarea devine eficientă, iar cunoștințele nou însușite pot fi aplicate în alte situații sau în rezolvarea unor

probleme (sarcini de lucru). În acest fel, elevul participă activ la procesul de învățare, care se îmbunătățește considerabil în momentul în care școlarii folosesc un repertoriu de gândire și experiența lor anterioară.

Bibliografie

1. Cerghit, I., Metode de învățământ, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997
2. Cucos, C.(coordonatori), Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice, Editura Polirom, București, 1998
3. Dumitru, I., Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Editura de Vest, Timișoara, 2001
4. Oprea , C.- L., - Strategii didactice interactive, E.D.P. R.A., 2007.

ELISEI TODORANU, UN TEOLOG AL ȘCOLILOR BLAJULUI, MARTIR ÎN TIMPUL REVOLUȚIEI DE LA 1848-1849 DIN TRANSILVANIA

Prof. dr. Dumbrăvescu Nicolae, Liceul Teologic Greco-Catolic „Sfântul Vasile cel Mare” Blaj

Pe parcursul Revoluției de la 1848-1849 din Transilvania preoții și teologii celor două biserici românești s-au aflat în fruntea mulțimilor începând cu primăvara anului 1848 când au organizat primele adunări naționale locale și apoi pe cele de la Blaj din lunile aprilie – mai. Apoi din toamna anului 1848 tot preoții și teologii greco-catolici și ortodocși s-au preocupat de organizarea celei de-a treia adunare națională de la Blaj, de organizarea și înarmarea legiunilor românești pe care le-au condus din funcțiile de prefecți, viceprefecți, tribuni și centurioni până la finalul revoluției în vara anului 1849. Din această poziție fruntașe a lor s-a născut versurile lui Andrei Mureșanu „*Preoți cu crucea-n frunte, căci oastea e creștină iar curajul*”, iar curajul și vitejia lor în luptă la determinat pe colonelul maghiar Farkas Kemeny să exclame „*Dracu să se mai bată popii*”¹! Astfel, pe parcursul Revoluției de la 1848-1849 din Transilvania s-au făcut remarcați în funcțiile de prefect preoții Simion Balint, Nicolae Vlăduțiu și tânărul teolog Vasile Moldovan. În rândurile viceprefecților legiunilor românești din Transilvania au activat preoții Simeon Groza, Ioachim Băcilă, dar și teologul Florian Lăscudean. Printre tribunii de vază ai legiunilor românești transilvănene s-au numărat preoții Vasile Turcu și Vasile Balint, iar dintre tinerii teologi care s-au făcut remarcați ca tribuni îi amintim pe: Nicolae Albani, Ioan Antonelli, Amos Frâncu, Ioan Dendiu, Elisei Todoran, Ioan Faur, Iosif Moga, Amos Tordășianu, Petru Bonta și Iosif Tămaș. Dintre aceștia, doar prefecții și câțiva tribuni au beneficiat de biografii; restul, au rămas uitați în negura timpului. Prin urmare, în acest studiu, ne propunem să scoatem la lumină viața și activitatea tribunului Legiunii Blajului, teologul Elisei Todoranu, căzut la datorie în toamna anului 1848.

Tribunul Legiunii Blajului Elisei Todoranu s-a născut în anul 1827, în localitatea Șoimuș din județul Alba. Despre formarea sa intelectuală se cunosc puține date, cert fiind că în anul 1848 era student la Blaj. S-a implicat activ în discuțiile tinerilor teologi blăjeni din primăvara anului 1848, iar cu ocazia unei adunări a acestora (ținută în curtea seminarului) a fost unul dintre cei mai aprigi susținători ai cauzei naționale, rostind următorul discurs: „Ba nu onorată conferință! Noi nici să pretindem nici să cerem ci să luăm ce este al nostru”². El considera că drumul românilor nu poate fi

¹ Gelu Neamțu, „*Religia română în Transilvania 1848-1918*”, Cluj-Napoca, Editura Argonaut, 2010, p. 47; Gelu Neamțu, „Din martiriul bisericii greco-catolice în timpul revoluției de la 1848-1849”, în *Blajul și amintirea revoluției*, Cluj-Napoca, Editura Napoca Star, 1999, p. 292.

² Vasile Moldovan, *Memorii din 1848-49*, Brașov, Tipografia A. Mureșianu, 1895, p. 7.

altul decât cel indicat de Horea adică revoluția³. În urma unei noi adunări, cel mai probabil în ziua de 4 aprilie (după ce proclamația lui Aron Pumnul ajunsese în mâna tinerilor teologi pentru a fi copiată și răspândită în întreaga Transilvanie) Elisei Todoran s-a hotărât să părăsească mai repede seminarul, spunându-le colegilor următoarele cuvinte: „*Fraților! Focul aprins în mine și dorul de a vesti românilor ziua libertății, nu-mi permit, ca să aștept ora, în care ni-se va da vacanța; sunt silit a rupe disciplina. Adio fraților să ne revedem în Duminica Tomii*”⁴. După acest emoționant discurs, acesta, cu ochii plini de lacrimi, părăsi seminarul și se îndreptă spre plaiurile natale, vestind oamenilor cele hotărâte la Blaj - despre adunarea de la Duminica Tomii.

Elisei Todoran a participat la Adunarea de la Duminica Tomii, unde s-a făcut remarcant printr-o serie de discursuri înflăcărâte, dar și prin consiliatorismul său, el oprindu-i pe tinerii teologi care vroiau să-l pedepsească pe profesorul Maniu (care încercase să ia o serie de măsuri disciplinare împotriva tinerilor teologi ce colindaseră satele transilvănene pentru a-i informa pe români despre cele hotărâte la Blaj)⁵.

După cea de a treia Adunare Națională de la Blaj, Elisei Todoran a fost numit tribun al Legiunii Blajului - condusă de prefectul Ioan Axente Sever, devenind unul dintre cei mai harnici și viteji tribuni ai legiunii⁶.

În toamna anului 1848, prefectul Legiunii Blajului Ioan Axente Sever l-a însărcinat pe tribunul Elisei Todoran și pe viceprefectul Ioan Barna să meargă cu un detașament din legiunea Blajului la Ciugud și Sâncrai, pentru a opri insurgenții maghiari ce veneau dinspre valea Mureșului pentru a se împreuna cu cei din Aiud. Profitând de o ceață deasă, insurgenții maghiari au învins trupa Legiunii Blajului, condusă de Elisei Todoran și Ioan Barna - omorând 60 de români, printre care s-au numărat și cei doi⁷. Astfel se sfârșea viața celui mai aprig susținător al cauzei românilor transilvăneni dintre tinerii teologi blăjeni.

Concluzionând, putem afirma că tribunul Elisei Todoran este un alt teolog martir al Revoluției de la 1848-1849 din Transilvania, alături de Petru Bonta, Florian Lăscudean, Vasile Pop și alții care au pus idealul național mai presus decât propria lor viață. Astfel, nu ne rămâne decât să ne raliem afirmației regretatului istoric clujean Gelu Neamțu, care afirma că: „[...] pe toți cei persecutați, hăituiți sau executați, în frunte cu preoții ambelor confesiuni, trebuie să-i considerăm astăzi adevărați martiri ai credinței și eroi ai luptei pentru libertatea românilor”⁸.

Bibliografie:

1. Moldovan, Vasile, *Memorii din 1848-49*, Brașov, Tipografia A. Mureșianu, 1895;
2. Neamțu, Gelu, „*Religia română*” în *Transilvania 1848-1918*, Cluj-Napoca, Editura Argonaut, 2010;
3. Idem, „Din martiriul bisericii greco-catolice în timpul revoluției de la 1848-1849”, în *Blajul și amintirea revoluției*, Cluj-Napoca, Editura Napoca Star, 1999, pp. 292-314;
4. Păcurariu, Mircea, *Revoluția Românească din Transilvania și Banat în anii 1848-1849. Contribuția Bisericii*, Sibiu 1995;
5. *Revoluția românilor din Transilvania 1848-1849. Rapoartele prefectilor revoluției Avram Iancu, Ioan Axente Sever și Simion Balint*, Ediție îngrijită, studiu introductiv, note și bibliografie de Ioachim Lazăr, Deva-Cluj-Napoca, Editura Călăuză/Argonaut, 2014;
6. Suciuc, Coriolan, *Cum a fost pregătit 3/15 mai 1848*, Blaj, 1925;

³ Coriolan Suciuc, *Cum a fost pregătit 3/15 mai 1848*, Blaj, 1925, p. 8.

⁴ Vasile Moldovan, *Memorii din 1848-49*, p. 11.

⁵ *Ibidem*, 24-25.

⁶ Mircea Păcurariu, *Revoluția Românească din Transilvania și Banat în anii 1848-1849. Contribuția Bisericii*, Sibiu 1995, p. 116.

⁷ *Revoluția românilor din Transilvania 1848-1849. Rapoartele prefectilor revoluției Avram Iancu, Ioan Axente Sever și Simion Balint*, Ediție îngrijită, studiu introductiv, note și bibliografie de Ioachim Lazăr, Deva-Cluj-Napoca, Editura Călăuză/Argonaut, 2014, p. 110.

⁸ Gelu Neamțu, „*Religia română*” în *Transilvania*, p. 30.

CARIERA DIDACTICĂ DIN PERSPECTIVA SEC. AL XXI-LEA -studiu de specialitate-

Prof. Dăncău Monica-Adriana Șc.Gim., „Anton Pann” Rm. Vâlcea, Jud.Vâlcea

Lumea se schimbă, și, odată cu ea, societățile europene. Globalizarea, digitalizarea și evoluțiile socio-culturale și economice creează noi oportunități, însă impun și cerințe noi oamenilor și societăților, cerințe pe care încă nu pe putem prevedea pe deplin. Apar noi industrii și profesii, pentru care trebuie pregătită o forță de muncă tot mai diversificată și conștientă de sine. Prin urmare, educația din secolul al XXI-lea nu mai pregătește elevii pentru vechea paradigmă. În plus, constatăm că învățarea formală nu se mai oprește în jurul vârstei de 20 de ani. Învățarea pe tot parcursul vieții a devenit noua normă.

Educația face tranziția de la învățarea standardizată la cea personalizată, de la birocrație la circumscrierea procesului de învățare în jurul elevilor și profesorilor, de la randament la calitate și inovare, de la inegalitate la șanse egale, de la învățare formală, în școală, la învățare informală, pe tot parcursul vieții. Elevii nu mai sunt doar disciplinați, ci stimulați. Educația le permite să experimenteze și să eșueze. Îi impulsionează să producă viitorul în loc să reproducă trecutul. Aceasta înseamnă că școala începe să semene tot mai mult cu un centru de inovare, un loc în care se formează noi competențe, în care învățarea are un caracter multidisciplinar și interdisciplinar, un loc care ține cont de întrebările și nevoile personale ale elevilor și în care tehnologia joacă un rol de sprijin fundamental.

Educația modernă și rolul în continuă schimbare al profesorilor aruncă o nouă perspectivă asupra carierelor acestora. Profesorii se perfecționează continuu, grație unui proces de profesionalizare și creație colectivă, alături de colegi. Profesia didactică devine tot mai dinamică, creativă și palpitantă. Toate acestea contribuie la creșterea gradului de atractivitate al perspectivei de a deveni și a *rămâne* profesor. În ciuda tuturor acestor evoluții, uneori este foarte greu să găsim profesori noi și să-i păstrăm pe cei activi. Printre motivele des invocate se numără lipsa unor perspective de avansare în carieră, salariile relativ mici și volumul mare de muncă. Educația mai este percepută și ca o „capcană”: odată intrat în sistem, este dificil să practici altă profesie.

Așadar, date fiind schimbările din educație și procesul didactic, cariera de profesor devine tot mai atractivă. Cu toate acestea, mai sunt încă mult de făcut pentru a atrage oamenii spre profesia didactică:

- asigurarea unor cursuri de formare personalizate, care iau în calcul competențele și experiența dobândite anterior (facilitând astfel tranziția către această carieră);
- o infrastructură de profesionalizare în care au loc atât preferințele personale, cât și un program de jos în sus, capabil să inspire;
- înființarea unor comunități de învățare, în care profesorii debutanți și cu experiență reflectă, se documentează și proiectează educația împreună;
- investiții în școli, percepute ca organizații de învățare, cu o cultură deschisă, în care profesorii noi sunt primiți cu brațele deschise și sunt susținuți în mod activ;
- facilitarea tranziției către o carieră de profesor hibridă, una care combină cariera didactică cu o altă meserie (antreprenor, polițist, cercetător etc.). La urma urmei, acest model se potrivește manierei în care tinerii profesioniștii își construiesc cariera, dat fiind că tot mai puțini își aleg o meserie pe viață.

Schimbările din educație conduc la schimbări la nivelul profesorilor și al carierelor acestora. Cu toate acestea, existența unui sprijin extern poate contribui decisiv la accelerarea procesului care are ca rezultat o carieră didactică atractivă și durabilă în secolul al XXI-lea, o condiție sine qua non pentru o educație de calitate în aceste vremuri schimbătoare!

Bibliografie :

1. Manolescu, A. - Managementul resurselor umane - ediția a III-a, București, Editura Economică, 2001
2. Mathis, R.L., Nica, P.C., Rusu, C. - Managementul resurselor umane - București, Editura Economică

100 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA PATRIARHIEI ROMÂNE (1925-2025)

Prof. Cetean Daniela, Colegiul Național "Horea, Cloșca și Crișan" Alba Iulia

Anul acesta se împlinesc 100 de ani de la constituirea Patriarhiei Române, moment esențial în organizarea bisericii ortodoxe române, instituție fundamentală în istoria și cultura statului nostru. La 25 februarie 1925 Mitropolia Ungrovlahiei a fost ridicată la rangul de patriarhie iar Episcopul Miron Cristea devenea, în calitate de primat al României, patriarh al Bisericii Ortodoxe Române. Această realizare a fost rezultatul unei activități îndelungate duse de Biserica României pentru autocefalie și independență deplină. Evenimentele de seamă ale istoriei noastre, începând cu Unirea Principatelor Române din 1859, războiul de independență (1877-1878), proclamarea Regatului (1881) și obținerea, în 1885, a autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române au fost etape esențiale în această activitate. Le urmează Marea Unire din 1918 moment fundamental în istoria poporului român. Toate aceste schimbări, în plan intern și extern, reclamau afirmarea unui statut corespunzător și pentru Biserica Ortodoxă Română, adică ridicarea acesteia la rang de Patriarhie.

Multă vreme au existat în lumea creștină numai cinci Patriarhate: al Ierusalimului, al Antiohiei, al Alexandriei, al Constantinopolului și al Romei. Cu timpul au dobândit acest titlu și alte Biserici, constituindu-se în Patriarhate: Biserica Gruziei, apoi Bisericele din Bulgaria, Serbia și Rusia. La începutul secolului al XX-lea, două Biserici ortodoxe își restabiliseră Patriarhatul, cea rusă, în 1917 și cea sârbă, în 1920.

Lupta Bisericii Ortodoxe Române pentru autocefalie a fost îndelungată și dificilă. Ea a cunoscut o nouă etapă după Unirea Principatelor, din 1859, Domnitorul Alexandru Ioan Cuza și Mitropoliții Nifon al Munteniei și Sofronie al Moldovei au stăruit și au acționat pentru recunoașterea autocefaliei Bisericii ortodoxe. Primul pas a fost făcut prin *Decretul organic* din 3 Decembrie 1864, care prevedea în primul articol că „Biserica Ortodoxă Română este și rămâne independentă de orice autoritate bisericească streină în tot ceea ce privește organizația și disciplina”. Era pentru prima dată în istoria Bisericii și a Statului Român când o lege prevedea în mod oficial autocefalia adică independența canonică a Bisericii Ortodoxe Române față de Patriarhia Ecumenică.

Doi ani mai târziu, în Constituția de la 1866 avea să se prevadă în articolul 21, ca principiu al viitoarei organizări bisericești „neatârnamarea ierarhică a Bisericei Române de orice ierarhie streină și conducerea ei sinodală”. Pași importanți s-au făcut și în anii premergători războiului de independență. După războiul de independență, de la 1877-1878 și recunoașterea independenței de stat prin Congresul de pace de la Berlin din 1878, a fost decretată și obținută, la 25 aprilie 1885, autocefalia Bisericii Ortodoxe Române, cerută Patriarhiei Ecumenice în repetate rânduri, dar refuzată până atunci de aceasta.

Actul de la 1 decembrie 1918, care consfințea unirea Transilvaniei cu România, a adus în viața Bisericii Ortodoxe Române premisele necesare organizării ei unitare, sub conducerea Sfântului Sinod din București. Unificarea organizării bisericești se impunea atât în interesul Bisericii, cât și al Statului, fiindcă felul în care era condusă Biserica într-o parte și alta a țării era cu totul diferit. În urma revenirii, în 1918, la patria mamă, a provinciilor Basarabia, Bucovina și Transilvania, acestea aduseseră cu ele și propria organizare bisericească. Existau practic, patru „regimuri de organizare bisericească”: Biserica Ortodoxă Română din Vechiul Regat, condusă de Mitropolitul Primat, Mitropolia Ortodoxă Română autonomă a Transilvaniei, Mitropolia Autonomă

a Bucovinei și Arhiepiscopia Chișinăului și a Hotinului, situație, desigur, greu acceptabilă. În aceste condiții, la scurt timp după desăvârșirea Unirii din 1918, au început să se formuleze cereri, nu numai din partea oamenilor Bisericii, ci și a mirenilor, referitoare la o organizare unitară a Bisericii Ortodoxe Române, tendințele și discuțiile referitoare la unificarea bisericească desfășurându-se în paralel cu discuțiile pentru întemeierea Patriarhiei Române.

O contribuție însemnată în direcția unificării bisericești și a ridicării Bisericii Ortodoxe Române la rangul de Patriarhie au avut consfătuirile preoțești de la Sibiu și Sinaia din 1919 unde s-a stabilit ca, la baza viitoarei organizări a Bisericii, să stea *Statutul șagunian*. La 18 /31 decembrie 1919 dr. Miron Cristea, episcopul Caransebeșului, a fost ales în scaunul de mitropolit primat. A doua zi, 19 decembrie 1919 (1 ianuarie 1920) dr. Miron Cristea a fost investit și înscăunat în noua demnitate. Sub el au continuat lucrările pregătitoare pentru unificarea bisericească. Alegerea unui ierarh transilvănean în scaunul de mitropolit primat al Bisericii Ortodoxe Române a fost primită drept un simbol al unității statale și bisericești, mai ales că Miron Cristea făcuse parte din delegația trimisă de românii transilvăneni la București, să prezinte „Actul unirii” de la 1 decembrie 1918. Până în anul adoptării noii Constituții (din 1923) s-au făcut noi demersuri pentru unificarea bisericii ortodoxe venite din partea Basarabiei și Bucovinei. Constituția Unificării înscrisă în art.22 atât autocefalia, cât și autonomia Bisericii Ortodoxe Române.

În a doua jumătate a anului 1924, când problema înființării Patriarhiei române s-a crezut uitată, apare din nou la ordinea zilei. În cursul anului 1924, mai ales spre sfârșitul acestuia, posibilitatea înființării Patriarhiei Române era un zvon care începea să devină realitate. Personalități de seamă ale neamului nostru, printre care se aflau primul ministru, Ionel I. C. Brătianu, profesorii Nicolae Iorga, Simion Mehedinți, preotul Ioan Lupaș, miniștrii Constantin Argetoianu, Dr. C. Angelescu, Al. Lapedatu, ca și membri ai Sfântului Sinod, erau favorabili înființării Patriarhiei Române. Nicolae Iorga și-a expus opinia în acest sens într-un articol al ziarului „Universul”, invocând în special argumente de ordin istoric-bisericesc în sprijinul înființării patriarhiei: „Suntem singurul popor ortodox cu un simplu mitropolit primat în fruntea unei Biserici autonome.”

Tot în paginile aceluiași ziar, Al. Lapedatu, ministrul Cultelor, scria: „Crearea Patriarhatului Român e reclamată de situațiunea actuală, de superioritate numerică și morală a Bisericii Ortodoxe Române față de celelalte Biserici Ortodoxe străine, de rolul mai însemnat uneori decât al tuturor Patriarhiilor împreună pe care Biserica noastră l-a avut în trecut, timp de secole.” Biserica Ortodoxă Română număra acum peste 14 milioane de credincioși, cu 5 mitropolii și 18 eparhii, fiind cea mai numeroasă Biserică Ortodoxă, după cea rusă. Se impunea, deci, ca Biserica Ortodoxă, socotită de Constituția din 1923 ca „dominantă” și ca Biserică „oficială” a Statului să fie ridicată la suprema treaptă în Biserica Ortodoxă, cea de Patriarhie.

Dând urmare numeroaselor glasuri (aparținând deopotrivă clericilor și credincioșilor), care cereau ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rangul de Patriarhie, în ultimele zile ale anului 1924, mitropolitul Pimen al Moldovei a făcut propunerea ca: „Mitropolia Ungrovlahiei (sau a Munteniei), cu scaunul mitropolitan din București, să fie ridicată la rangul de Patriarhie; iar mitropolitul Ungrovlahiei, ca Primat al României, care, de drept e și Președinte al Sfântului nostru Sinod, să poarte titlul de: PATRIARH AL BISERICII ORTODOXE NAȚIONALE ROMÂNE (cu reședința la București)”. Această propunere s-a adus în plenul Sfântului Sinod care pe data de 4 februarie 1925 a hotărât înființarea Patriarhiei Române și numirea lui Miron Cristea ca Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române. Recunoașterea Patriarhiei Române de către Patriarhia de la Constantinopol a fost făcută câteva luni mai târziu când patriarhul Vasile al III-lea a trimis o enciclică patriarhală prin care solicita și celorlalte biserici ortodoxe să recunoască Patriarhia Română.

Odată cu ceremonia de investitură și înscăunare a primului Patriarh al României, în persoana Dr. Miron Cristea, care au avut loc la București, la 1 noiembrie 1925, se încheia un lung proces de reafirmare și recunoaștere a Bisericii Ortodoxe Române pe plan internațional, Biserica-fică a Patriarhiei Ecumenice devenind pentru totdeauna, o Biserică-soră.

Crearea Patriarhiei Române reprezenta astfel, nu numai o consolidare a statutului bisericii ortodoxe ci și o întărire a statului român creat în 1918. Anul 2025, declarat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române *Anul omagial al Centenarului Patriarhiei Române și Anul comemorativ*

al duhovnicilor și mărturisitorilor ortodocși români din secolul al XX-lea, reprezintă un moment unic în istoria Bisericii Ortodoxe Române.

Această aniversare nu este doar o celebrare a trecutului, ci și o chemare la recunoștință față de înaintașii noștri și reflecție asupra rolului Bisericii noastre în viața poporului român. Patriarhia Română a fost, de-a lungul celor 100 de ani de existență, o făclie nestinsă a credinței și a unității naționale, iar duhovnicii și mărturisitorii ortodocși români din secolul al XX-lea au fost adevărați apărători ai credinței ortodoxe în fața încercărilor și prigoanelor. Patriarhia Română nu a fost doar o instituție administrativă, ci și un simbol al unității naționale, spirituale și culturale.

Sursă: Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. III, ed. a 3-a, Iași, Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, 2008

Catedrala patriarhală din București

EVALUAREA UNEI UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE LA LIMBA ȘI LITERATURA –CLASA A IV-A

Prof. înv. primar Căian Carmen, Liceul Sportiv Alba Iulia- Structura Școala Gimnazială Micești

În procesul educativ, aplicarea testelor de evaluare contribuie la dezvoltarea abilităților lingvistice ale elevilor, permite determinarea nivelului de cunoștințe și competențe, inclusiv în ceea ce privește gramatica, vocabularul, lectura și scrierea.

Importanța aplicării testelor de evaluare:

- se pot identifica aspectele în care elevii excelează și cele în care au nevoie de îmbunătățiri, ajutând astfel la personalizarea procesului de învățare;
- evaluare poate motiva elevii să își îmbunătățească abilitățile lingvistice, contribuind la crearea unei atitudini pozitive față de învățare;
- rezultatele testelor oferă profesorilor informații valoroase despre eficiența metodelor și materialele didactice utilizate în procesul de predare, permițându-le să ajusteze abordarea în funcție de nevoile elevilor;
- oferă experiență în gestionarea timpului și a stresului asociat examenelor;
- permit atât elevilor, cât și profesorilor să urmărească progresul în timp, comparând rezultatele obținute în diverse momente ale anului școlar;

- elevii sunt încurajați să își verifice cunoștințele, să se autoevalueze și să participe activ la procesul de învățare;
- oferă un cadru standardizat pentru evaluarea cunoștințelor, asigurând astfel echitate în procesul de evaluare.

Aceste motive subliniază importanța testelor de evaluare.

CLASA: a IV-a

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare;

DISCIPLINA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Limba și literatura română;

UNITATEA TEMATICĂ: „În poiana lui Decembrie”

SUBIECTUL LECȚIEI: PROBA DE EVALUARE SUMATIVĂ

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O1. Să extragă ideea fragmentului marcat;
- O2. Să identifice și să precizeze corect numărul, felul și genul substantivelor;
- O3. Să găsească sinonime și antonime pentru diferite cuvinte;
- O4. Să scrie corect substantivele formate din verbe și adjective;
- O5. Să formuleze enunțuri cu înțelesuri diferite ale cuvântului *car*;
- O6. Să înlocuiască substantivele comune cu substantive proprii;
- O7. Să alcătuiască propoziții cu ortograme;
- O8. Să extragă din text și să analizeze substantivele și adjectivele care le însoțesc;
- O9. Să redacteze un text creativ după un plan de idei.

BIBLIOGRAFIE:

Manualul de limba și literatura română, clasa a IV-a, Editura PARALELA 45

Limba și literatura română, Caiet de lucru, cls a IV-a, Editura PARALELA45.

Text suport, fragment : *Povestea omului de zăpadă* - de Hans Christian Andersen

PROBA DE EVALUARE SUMATIVĂ

Într-o iarnă friguroasă, cu mult omăt, un copil se juca singur în curtea din spatele casei. Nu avea prea multe jucării, dar avea multă zăpadă, așa că nu se plângea. A început să facă bulgări: unu, doi, trei, mai mari, mai mici, apoi i-a așezat unul peste altul, ca la un turn. S-a gândit apoi să decoreze turnul, dar tot ce a găsit prin curte au fost câțiva cărbuni, un morcov înghețat rămas rătăcit prin grădină din toamnă, o căciulă veche și un ciot de mătură de prin magazie. Pe inserat, copilul a intrat în casă, lăsând turnul de zăpadă singur, în grădina înghețată.

Zâna Iarna, care colinda lumea în sania ei trasă de cerbi albi, a zărit turnulețul care semăna foarte bine cu un om și în glumă s-a gândit să-i dea viață pentru o noapte. Și așa a apărut primul om de zăpadă din lume.

(*Povestea omului de zăpadă* - de Hans Christian Andersen)

1. Formulează ideea principală a fragmentului marcat:

.....

2. Identifică substantivele, apoi precizează felul, genul și numărul acestora în enunțul:

Și așa a apărut primul om de zăpadă din lume.

.....

3. Scrie forma de singular a următoarelor substantive: copii-.....; ninsori-

.....;

bulgări-.....; cărbuni-.....

4. Încercuiește substantivele la genul feminin din seria:

oglindea, gene, bunic, fulgi, zâna, obraz, scaun, dicționar, cadouri, băieți, stea.

5. Scrie sinonime pentru următoarele cuvinte : zăpadă-.....; a povesti-.....
fereastra-.....
6. Scrie antonime pentru: prieten-.....; frumos-.....;devreme -.....
7. Scrie substantive care pot fi formate din următoarele verbe:
a locui-; a transporta-.....;
a munci-.....; a vizita-
8. Scrie substantive care pot fi formate din următoarele adjective:
harnic-; leneș-;
rău-; luminos-
9. Alcătuiește câte o propoziție în care cuvântul „car” să fie substantiv și una în care să fie verb.
-
-
-

10. Înlocuiește substantivele subliniate cu substantive proprii și transcrieți propozițiile:

Băiatul citește povestea. _____

Prietena mea se plimbă cu cățelul. _____

În țară sunt oameni vrednici. _____

11. Completează propozițiile, astfel încât să folosești corect ortogramele:

Copilul **s-a** _____. **I-a** _____.

Ei **s-au** _____. **I-au** _____.

Numai _____. **Nu mai** _____.

11. Extrage, din text, substantivele și adjectivele care le însoțesc și completează tabelul:

12. Redactează un text creativ, după următorul plan de idei:

✚ E ajunul Crăciunului.

✚ Elevii clasei a IV –a merg cu colindul.

✚ Colindătorii, îmbrăcați în costume populare, sunt așteptați cu nerăbdare la fiecare casă .

✚ Magia sărbătorilor de iarnă învăluie în liniște și pace sufletele tuturor.

Descriptori de performanță:

I	ITEMI	FB 100-89 puncte	B 88-75 puncte	S 74-50 puncte
I1	Formulează ideea principală a fragmentului	- formulează corect ideea principală a fragmentului	- formulează ideea potrivită, având o mică eroare	-formulează ideea, parțial corect
I2	Identifică substantivele și analizează	- analizează corect toate cuvintele date	- analizează cel puțin 2 cuvinte	-analizează cel puțin un cuvânt
I3	Scrie forma de singular a substantivelor	- scrie forma de singular a celor 4 substantive	- scrie forma de singular pentru 3 substantive	- scrie forma de singular a pentru cel puțin 2 substantive
I4	Încercuiește substantivele la genul feminin	-încercuiește 3 substantive la genul feminin	-încercuiește 2 substantive la genul feminin	-încercuiește 1 substantiv la genul feminin
I5	Scrie sinonime	-scrie cuvintele cu	-scrie cuvintele	-scrie un

		sens asemănător pentru cele 3 cuvinte date	cu sens asemănător pentru 2 din cele 3 cuvinte date	cuvânt cu sens asemănător
I6	Scrie antonime	-scrie cuvintele cu sens opus pentru cele 3 cuvinte date	-scrie cuvintele cu sens opus pentru 2 din cele 3 cuvinte date	-scrie un cuvânt cu sens opus
I7	Scrie substantive care pot fi formate din verbe	- scrie 4 substantive care pot fi formate din verbe	-scrie 3 substantive care pot fi formate din verbe	- scrie cel puțin 2 substantive care pot fi formate din verbe
I8	Scrie substantive care pot fi formate din adjective	-scrie 4 substantive care pot fi formate din adjective	-scrie 3 substantive care pot fi formate din adjective	-scrie cel puțin 2 substantive care pot fi formate din adjective
I9	Alcătuiești propoziții cu sensuri diferite ale cuvântului <i>car</i>	-alcătuiește 2 prop. cu sens diferit (car)	-alcătuiește 2 prop. cu sens diferit (car), cu o eroare	-alcătuiește 1 prop. cu sens diferit (car)
I 10	Înlocuiești substantivele comune cu substantive proprii	-înlocuiește 3 substantive comune cu substantive proprii	-înlocuiește 2 substantive comune cu substantive proprii	-înlocuiește 1 substantiv comun cu substantiv propriu
I 11	Folosește corect ortogramele	-folosește corect ortogramele în 6 propoziții	- folosește corect ortogramele în 4 propoziții	-folosește corect ortogramele în cel puțin 2 propoziții
I 12	Identifică și analizează substantivele însoțite de adjective	- identifică 5 substantive însoțite de adjective	- identifică 4 substantive însoțite de adjective	- identifică cel puțin 3 substantive însoțite de adjective
I 13	Redactează un text creativ	-redactează compunerea respectând planul de idei.	-redactează compunerea respectând planul de idei, cu mici erori de scriere și exprimare	-redactează compunerea cu erori de scriere și exprimare

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ- DINOZAUURII, O LUME DISPĂRUTĂ

*Prof. învă. preșcolar Dăian Andreea Maria, prof. învă. preșcolar Stan Loredana Alina,
GPP Nr 12 Alba Iulia*

Nivelul: Grupa mijlocie

Tema anuală: Cum a fost/ este și va fi aici pe pământ?

Săptămână independentă: Dinozaurii, o lume dispărută

Tema zilei: Dinozaurii

Forma de realizare: Activitate integrată (DȘ2 + DȘ1)

Forma de organizare: frontal, pe grupuri, individual

Tipul activității: mixt

Mijloc de realizare: joc didactic

Obiective operaționale:

O1: să asculte cu atenție, concentrându-se asupra explicațiilor;

O2: să aleagă corect figura geometrică pentru a construi podul;

O3: să respecte traseul indicat de educatoare;

O4: să traverseze podul calcând doar pe figurile geometrice indicate de educatoare;

O5: să participe cu interes la activitatea desfășurată.

Durata: 30-40 min

STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee: convorbirea, conversația euristică, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea, expunerea.

Resurse umane: copiii grupei, educatoarea.

Resurse materiale: figuri geometrice colorate roșu, galben, albastru, siluete dinozauri T Rex și T Blue, cuiburi, ouă mari și mici, cutie cu figuri geometrice.

Elemente de joc: mânuirea figurilor geometrice, mânuirea siluetelor.

Bibliografie:

Breben, S., E. Gongea, Metode interactive de grup – îndrumător metodic, Editura Erves, București, 2007.

***, Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani, M.E.C.T., București, 2008.

***, Activitatea integrată din grădiniță, Ghid metodic, 2008

Demersul didactic

Momentele activității	Conținut științific	Strategia didactică	
		Metode și procedee	Mijloace de învățământ
1.Moment organizatoric	Se asigură condițiile psiho-pedagogice necesare desfășurării activității în condiții optime: -aerisirea sălii de grupă; -aranjarea scaunelor în linie; -pregătirea materialului necesar.		
2.Captarea atenției	-Dragi copii, dinozaurul T Blue, a venit la grupa noastră să vă provoace la un joc. Un joc în care trebuie să construiți un pod din	Conversația Observația	T Blue

	figuri geometrice		
3.Reactualizarea cunoștințelor	Pentru a-i ajuta, T Rex le-a trimis copiilor o cutie cu cele necesare pentru a-l ajuta să-și rezolve problema podului: figuri geometrice de culoare roșie, galbenă, albastră, 2 cuiburi, ouă mari și mici, siluete de dinozauri T Red și T Blue.	Explicația Conversația euristică	Cutie Fig.geometrice Siluete dinozauri Cuiburi Ouă mari și mici
4. Anunțarea temei și a obiectivelor	Astăzi îi vom ajuta pe T Red și T Blue, să construiască podul și apoi să-și mute ouăle în partea cealaltă a podului.	Expunerea	
5. Dirijarea învățării	T Rex a pus în cutie și instrucțiunile după care să construim podul. Regula jocului: copiii trebuie să construiască un pod alternând figurile geometrice după indicațiile date de T Rex. Jocul se desfășoară până la epuizarea figurilor. Explicarea și demonstrarea jocului: Jocul de probă reprezintă și varianta 1 a jocului didactic Podul magic în care copiii respectă pașii indicați de educatoare de pe instrucțiuni. Executarea jocului propriu-zis: Copiii așază pe rând figurile geometrice în ordinea spusă de educatoare. Se joacă până la epuizarea figurilor geometrice. Varianta 2: copiii trec peste pod pentru a verifica rezistența lui, călcând doar pe figurile geometrice de culoare roșie (galbenă, albastră).	Explicația Conversația euristică Jocul didactic Conversația euristică Exercițiul	Instrucțiuni Figuri geometrice
6.Asigurarea retenției, a transferului de cunoștințe și obținerea performanței	Complicarea jocului: Educatoarea provoacă copiii să calce doar pe figurile geometrice galbene, să ia de pe malul celălalt un ou și să-l ducă înapoi călcând doar pe figurile geometrice roșii. Apoi să treacă podul pășind doar pe pătrate, să-l ia pe T Blue și să se întoarcă sărind din cerc în cerc. Se pot aplica mai multe variante de complicare a jocului. T Rex este foarte mulțumit de podul construit. Este convins că T Red și T Blue sunt foarte fericiți acum când ouăle lor sunt în siguranță în cuiburi.	Problematizarea	Figuri geometrice Siluete dinozauri Cuiburi Ouă mari și mici
7. Evaluarea și încheierea activității	Voi face aprecieri privind participarea și implicarea copiilor în activitatea didactică.	Conversația	Stimulente

CARIERA DIDACTICĂ -studiu de specialitate-

Dir. prof. Din Andreea-Maria, Școala Gimnazială „Anton Pann” Rm. Vâlcea, Jud. Vâlcea

Studenti până mai ieri, acum profesori într-o lume în transformare, o lume în care copii, preadolescenți, adolescenți, tineri, dar și adulți sunt legați între ei printr-o complicitate anume într-un joc ce se derulează neconținut: al predării de cunoștințe, al receptării acestora, al acumulării, al evaluării. Acest joc nu este întâmplător, el rulează după legități proprii, legități ce-i transformă pe participanți în parteneri, îi apropie, îi determină să învețe unii de la alții. De-a lungul unei zile, un profesor este nevoit să fie actor, prieten, soră medicală, antrenor, detectiv, părinte, căutător de comori care stau uneori, undeva, îngropate sub resemnare. Inocenți nevindecabili, intrăm în jocurile copiilor, în clasă sau afară, nu atât spre a le arăta cum se face, cât pentru a descoperi lumea împreună. Odată ieșiți din această convenție, redevenim dascăli, însă nu severi, încremeniți în rigori sau șabloane, ci înțelegători și răbdători cu ființele ce se plămădesc lângă noi.

De la înșiși educatorii noștri, am învățat că dascălii sunt suflete fără ascunzișuri, de o rară sociabilitate, generoși, calmi, răbdători, reprezentând chipul probității morale și profesionale, al credinței depline în esența condiției umane.

Fiecare elev simte nevoia de a fi prețuit, iubit, evidențiat. Noi, profesorii, le putem demonstra elevilor prețuirea noastră, prin fiecare cuvânt, gest, prin grija pe care le-o purtăm, făcând adânci popasuri în sufletele lor, tulburându-le, până la emoție. Îi respectăm, prin faptul că îi tratăm ca pe ființe unice. Le dăm sentimentul siguranței, mai ales atunci când acțiunile și cuvintele noastre sunt conforme cu un înalt cod moral.

Profesia de educator/profesor este complexă și nobilă prin misiunea pe care o are de îndeplinit: formarea unor personalități autonome integrabile social, cu capacități de gândire critică și creativă, cu un profil moral autentic și cu o înaltă profesionalitate. Sf. Ioan Gură de Aur spunea: "Nu există artă mai frumoasă decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără de viață, dar educatorul creează un chip viu; uitându-se la el, se bucură și oamenii, se bucură și Dumnezeu".

Chiar dacă importanța socială a profesiei este uriașă - din perspectiva transformării profunde a personalității, a dezvoltării substanței intelectuale, fizice și socio-morale a celor educați – această profesie în cadrul societății contemporane nu este printre cele mai solicitate, dar nu se regăsește nici printre cele mai evitate. Este o profesie intelectuală respectată, care nu-i conferă deținătorului putere, influență ori venituri bănești deosebite, dar îi conferă un statut social ce-l plasează în zona de mijloc a societății.

În majoritatea statelor dezvoltate această profesie este exercitată mai ales de femei, bărbații dorind profesii care să le aducă venituri mai mari și o anumită doză de inedit. În plus, această profesie oferă o perspectivă redusă de a face carieră (atât profesorul debutant cât și cel cu gradul didactic I – cu multă experiență – fac același lucru). Cu toate acestea profesia aceasta nu poate fi schimbată cu ușurință, iar dintr-un alt domeniu se poate pătrunde mai greu datorită pregătirii complexe de care este nevoie. Societatea actuală a dus la apariția unor schimbări și în cadrul sistemului educativ, schimbări care dau o nouă dimensiune rolului și statutului cadrului didactic. Astfel, cadrul didactic nu mai este văzut doar ca un transmițător de informații și cunoștințe prevăzute în programa analitică. El devine un gânditor și un agent care trebuie să ia decizii iar în activitatea cu elevii devine un model și un mediator. Ca model, cadrul didactic demonstrează în mod frecvent procesele de gândire și explorare, iar ca mediator el este „interfață” între cel care învață și mediul de învățare, ajutând elevii să organizeze și să interpreteze informațiile.

Răspunzător de calitatea acestor schimbări, cadrul didactic, pe baza actualizării și îmbunătățirii ethosului pedagogic cu noțiunile propuse și introduse de reforma din cadrul învățământului (curriculum școlar, evaluare formativă, managementul clasei de elevi ca grup social, noile relații profesor-elevi, manuale alternative, consiliere și orientare, curriculum la decizia școlii etc.) și a dezvoltării tehnicilor pedagogice, le transpune în practica școlară. Astfel, cadrul

didactic/profesorul își construiește propriul stil didactic adecvat noilor schimbări, stil ce se reflectă în următoarele direcții de acțiune, direcții ce pot fi asemănată cu puncte forte ale activității didactice: Preocuparea pentru cunoașterea elevilor, a nevoilor, intereselor, dificultăților și problemelor acestora. În vederea realizării acestei preocupări elevul trebuie să fie ascultat cu răbdare, lăsat să se exprime, să-și manifeste opinia, să se dezvăluie, să acționeze. El, elevul, trebuie acceptat așa cum este, trebuie sprijinit să fie el însuși, să-și manifeste personalitatea și propria valoare, să-și găsească propriul său drum în realizarea sa deplină.

Manifestarea unui nou tip de relație a profesorului cu elevii și asumarea de noi și variate roluri ale profesorului. Noua relație democratică dintre profesor și elevi consolidează noile roluri ale profesorului de: organizator, îndrumător, consilier, mediator, moderator, manager al procesului educațional, evaluator etc. astfel că ea (relația) câștigă în dinamism și în flexibilitate, facilitează o comunicare reală între cei doi protagoniști ai actului educațional.

Preocuparea pentru o abordare nouă, integrată, interdisciplinară a conținuturilor învățării în cadrul ariilor curriculare și a obiectelor de studiu.

În condițiile actuale informația nu mai constituie un scop în sine, ci mai degrabă mijlocul prin care se formează capacitățile, priceperile, deprinderile și comportamentele elevilor, celor educați. Explozia informațională, multitudinea surselor de informare a elevilor impune a învăța elevii să aleagă, să-și formeze priceperi de a analiza critic sursele de informare, de a utiliza doar sursele veridice. Această realitate este amplificată și de faptul că scopul activităților desfășurate în școală se centrează pe educația caracterului, inteligenței, sensibilității, voinței și atitudinilor, pe educația ecologică, pe educația pentru democrație, pentru participare și dezvoltare, pentru toleranță, pentru respectul propriei persoane și a celuilalt, pentru educație multiculturală și pluralism, pentru educația patriotică, direcții în care rolul profesorului este hotărâtor.

În concluzie, în întreaga sa activitate profesorul trebuie să devină un partener activ în educația continuă, un susținător dar și un „consumator” al acesteia. Numai astfel va putea să se ridice la așteptările formatorilor săi și să aibă sentimentul datoriei împlinite, atât față de el cât și față de cei pe care îi modelează, îi pregătește pentru confruntarea cu rigorile vieții. În mod sigur aceștia vor deveni niște învingători.

Bibliografie:

1. Manolescu, A. - Managementul resurselor umane - ediția a III-a, București, Editura Economică, 2001,
2. Mathis, R.L., Nica, P.C., Rusu, C. - Managementul resurselor umane - București, Editura Economică

EDUCAȚIA ȘI CREATIVITATEA : O PERSPECTIVĂ DUBLĂ

-studiu de specialitate-

Prof. inv. preșcolar Gavrilă Ana-Maria, Liceul „Preda Buzescu”/ GPN Nr.2 Berbești, Jud. Vâlcea

Educația și creativitatea sunt două piloni fundamentali care modelează viitorul individului și al societății. În timp ce educația a fost văzută tradițional ca procesul de dobândire a cunoștințelor și abilităților, creativitatea este adesea considerată abilitatea de a gândi altfel, de a rezolva probleme într-un mod inovator și de a te exprima în mod unic. Ambele au roluri esențiale în dezvoltarea personală, iar în acest articol vom explora relația dintre educație și creativitate, subliniind importanța stimulării gândirii creative în cadrul educațional. Educația este adesea văzută ca un proces structurat, destinat să echipeze elevii cu abilități esențiale pentru viitor. Totuși, este tot mai evident că accentul tradițional pe memorarea mecanică și testele standardizate poate sufoca creativitatea.

Sistemul educațional modern, mai ales în multe țări occidentale, se îndreaptă către abordări mai holistice care valorizează gândirea critică, rezolvarea de probleme și capacitatea de a se adapta la noi provocări. Educația creativă merge dincolo de fundamentalele cititului, scrisului și aritmeticii. Ea presupune dezvoltarea imaginației elevilor, încurajându-i să exploreze idei noi și oferindu-le libertatea de a experimenta cu diferite forme de exprimare.

Fie că este vorba despre artă, muzică, literatură sau chiar domenii precum științele și matematica, creativitatea poate fi integrată în diverse domenii, făcând învățarea mai dinamică și captivantă. Profesorii care sprijină elevii să gândească critic, să pună întrebări și să caute soluții inovatoare contribuie la o experiență educativă mai bogată. În ciuda conștientizării tot mai mari a importanței creativității în educație, multe școli se confruntă cu dificultăți în promovarea gândirii creative.

Testele standardizate, curriculele rigide și focusul pe rezultate măsurabile pot limita oportunitățile elevilor de a explora creativitatea. În unele cazuri, presiunea de a performa academic poate descuraja elevii să își asume riscuri sau să gândească neconvențional. Mai mult decât atât, nu toți profesorii dispun de instrumentele sau formarea necesară pentru a sprijini eficient creativitatea. În sistemele tradiționale, profesorii sunt adesea așteptați să se concentreze pe transmiterea cunoștințelor factuale, mai degrabă decât pe încurajarea cercetării deschise sau a rezolvării creative de probleme.

Drept urmare, creativitatea poate fi percepută ca un "lux" mai degrabă decât o necesitate în cadrul educațional. Viitorul educației constă în găsirea unui echilibru între dobândirea cunoștințelor esențiale și cultivarea abilităților creative. Este tot mai clar că creativitatea nu este doar pentru artiști sau muzicieni, ci este o abilitate crucială pentru toate domeniile, de la tehnologie și afaceri până la sănătate și științele mediului. Gândirea creativă este esențială pentru a face față provocărilor complexe ale lumii moderne.

Modelele educaționale inovative, precum învățarea bazată pe proiecte, învățarea experiențială și învățământul interdisciplinar, oferă oportunități pentru elevi de a se implica în problemele reale ale lumii și de a dezvolta soluții creative. În plus, integrarea tehnologiei în educație poate ajuta elevii să învețe într-un mod interactiv și imaginativ, făcând învățarea mai captivantă și personalizată. În cele din urmă, scopul ar trebui să fie crearea unui mediu educațional care să valorizeze atât cunoștințele, cât și creativitatea, permițând elevilor să prospere într-o lume în continuă schimbare.

Educația este cheia dezvoltării individuale și colective, contribuind la formarea abilităților cognitive, emoționale și sociale ale indivizilor. Ea formează fundamentul pentru înțelegerea lumii și pentru integrarea în societate. Educația promovează gândirea critică, abilități de rezolvare a problemelor și înțelegerea diversității. Ea nu se limitează doar la cunoștințele teoretice, ci include și dezvoltarea abilităților practice și a comportamentului moral.

Pe de altă parte, **creativitatea** este capacitatea de a aduce soluții inovative, de a gândi dincolo de limitele convenționale și de a crea noi perspective. Aceasta este esențială nu doar în domeniul artei, ci și în știință, tehnologie, educație și afaceri. Creativitatea stimulează imaginația, îmbogățește viața personală și socială, iar prin educație poate fi cultivată și rafinată. Împreună, educația și creativitatea sunt instrumente fundamentale pentru adaptarea la schimbările din societate și pentru dezvoltarea unei gândiri flexibile, capabile să răspundă provocărilor viitoare.

Creativitatea este un atribut definitoriu al omului modern. Dezvoltarea științei și tehnicii implică un înalt nivel de cunoaștere din partea tuturor celor care participă la procesul de producție, precum și valorificarea tuturor resurselor umane cu caracter creator ale fiecărui individ; însăși esența personalității umane constă în afirmarea ei creatoare. Creativitatea reprezintă factorul esențial al progresului, al creșterii vitezei de schimbare și cheia rezolvării problemelor tot mai complexe cu care se confruntă omenirea, ea fiind în același timp o necesitate de ordin personal, individual și o nevoie socială care asigură supraviețuirea unui popor. Ea este un concept multidimensional și se poate manifesta în multiple domenii. Conceptul de creativitate poate fi diferit din perspectiva unor discipline diferite, precum psihologie, științe cognitive, arte, filosofie, economie, management etc.

Termenul de creativitate a fost introdus de G.W. Allport, în 1938, în urma înțelegerii faptului că substratul psihic al creației este ireductibil la aptitudini și presupune o dispoziție generală a personalității spre nou, o anumită organizare a proceselor psihice în sistemul de personalitate. În literatura de specialitate există mai multe teorii despre creativitate: Teoria asociativistă, elaborată de Mednik (1962), consideră creativitatea un proces de organizare și transformare a unor elemente asociative în combinații noi, originale, pe baza gândirii, Teoria configuraționistă definește creativitatea ca produs al imaginației (și nu al gândirii logice), cu ajutorul căruia sesizăm brusc un element din configurația întregului, completându-l. Teoria transferului, reprezentată de J.P. Guilford, definește creativitatea ca pe o etapă a învățării, transferabilă și în cele mai diverse domenii de activitate.

Teoriile moderne ale învățării tind să demonstreze că accentul de instruire trebuie să cadă pe elaborarea instrumentelor de învățare. După cum afirma Antoine de Saint-Exupéry: „În făurirea omului este important mai întâi nu a-l instrui, ceea ce este ceva zadarnic dacă ajunge doar o carte care merge; este nevoie să fie crescut, educat, pentru a-l aduce la înălțimea unde nu mai sunt lucruri, ci chipurile născute din nodul divin care leagă lucrurile. Căci nu este nimic de așteptat de la lucruri dacă ele nu răsună unele în altele, aceasta fiind singura muzică pentru inimă”.

Societatea contemporană, comparativ cu cele anterioare, se caracterizează prin schimbări radicale care au loc încontinuu la locul de muncă sau în familie, în educație, în știință, în tehnologie, în religie și aproape în orice aspect al vieții noastre. A trăi într-o asemenea societate presupune un înalt grad de adaptare și curaj, care sunt legate în mare măsură de educație și creativitate. Platon definea educația ca fiind „arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native pentru virtute ale acelor care dispun de ele”.

Activitatea educațională este dinamică și flexibilă în același timp, iar educația stimulează idealul ființei umane exprimat prin „a fi și a deveni”. Anume a deveni om creativ ajută sistemul educațional la mai multe niveluri: sistemul școlar, instituțiile de educație continuă și universitățile. Pentru sistemul de învățământ, în general, o importanță deosebită ar trebui să aibă educația creativității, care implică receptivitatea și atitudinea deschisă față de experiența pozitivă, sensibilitatea față de nou, dorința de a experimenta și valorifica noi ipoteze. În special universitățile ar trebui să devină niște instituții sociale care să urmărească drept scop „pregătirea viitorilor creatori de inovații”, iar instituțiile de educație continuă să lărgască aceste abilități.

În legătură cu profunde transformări ce au loc în societatea noastră și în vederea cerințelor de integrare a ei în ansamblul structural al lumii contemporane, în care nevoia de resurse naturale devine tot mai acută, una din multiplele soluții ar trebui să fie valorificarea într-o mai mare măsură a potențialului creativ care, practic, este inepuizabil, recuperator, renovator și care, de asemenea, îmbracă o formă a inteligenței umane.

În prezent, un număr tot mai mare de țări văd stimularea creativității și a gândirii creative ca pe o provocare educațională din motivul că „notele mari nu mai sunt suficiente pentru a dota forța de muncă cu abilitățile necesare pentru a alimenta inovația bazată pe creșterea economică”, susțin experții Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). De aici rezultă că dezvoltarea creativității pe parcursul întregii vieți ar constitui un factor primordial în creșterea economică durabilă, cât și a competitivității economice. La moment, Singapore și Coreea sunt țările care pun în valoare creativitatea și au introdus formarea creativității și a inovării ca abilități pe care elevii trebuie să le învețe încă din clasele primare, predate și evaluate prin programe naționale.

În anul 2009, Coreea a alocat 10% din timpul școlii pentru proiecte și alte activități care să încurajeze creativitatea. În ceea ce privește Singapore, rezultatele urmărite de educație includ gândirea critică și invenția, precum și competențe sociale și emoționale. După absolvirea liceului, printre altele, se așteaptă din partea elevilor să fie „pregătiți în fața problemelor”, „inovatori și întreprinzători”, precum și „capabili să gândească critic și să comunice convingător”. Singapore și Coreea au schimbat astfel examenele naționale și evaluările pentru a stimula cadrele didactice și elevii să acorde atenția cuvenită creativității și inovării în predare și învățare. Includerea creativității și stimularea altor abilități de inovare în programele naționale ar fi un început bun pentru ca elevii

cu capacități creatoare să fie selectați, respectiv, aceștia înmatriculându-se la facultate pentru a-și dezvolta aceste capacități în domeniul pentru care optează.

Actualitatea problemei creșterii potențialului creativ al studenților este susținută de argumente majore nu numai la noi în țară, dar și în țările cu economie avansată. De aceea este nevoie de profesori creativi, care ar stimula creativitatea studenților, deoarece este foarte important ca tinerii să fie încurajați să gândească și să acționeze într-un mod creativ și inovator. „Principalul obiectiv al educației este de a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi, și nu numai să repete ceea ce au făcut generațiile anterioare, oameni care să fie creativi, inventivi și cu dorință de a investiga”.

Prin urmare, am putea concluda că nivelul de dezvoltare a unei națiuni va depinde tot mai mult de sectorul care produce inteligență, creație adică sistemul educațional și de învățământ, iar dezvoltarea creativității trebuie să devină imperativul major al sistemului de educație la toate nivelurile.

Bibliografie :

- 1.BIRCH, A. (2000). *Psihologia dezvoltării*, Editura Tehnică, București.
- 2.BOCOȘ, M.,(2002), *Instruire interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune*, Editura Presa Universitară Clujeană
- 3.CÎMPEAN, E.A., (2005), *Psihopedagogia creativității și excelenței intelectuale*, Editura Dimitrie Cantemir, Târgu Mureș.

METODE ȘI PROCEDEE DE PREDARE A ORTOGRAFIEI ȘI PUNCTUAȚIEI LA CLASA I

Prof. înv. primar Maniu Valeria Angela, Școala Gimnazială Gârbova

În predarea oricărui obiect, metodele și procedeele folosite depind de scopul urmărit, de particularitățile de vârstă ale elevilor.

Metodele și procedeele de predare ale ortografiei și punctuației sunt în general identice cu cele folosite în predarea cunoștințelor de gramatică, dată fiind legătura strânsă dintre cunoștințele de ortografie și cele de punctuație.

În clasa I interesul elevilor pentru cunoașterea ortografiei și a punctuației este scăzut, iar capacitatea lor de gândire nu permite fundamentarea regulilor de ortografie și punctuație pe baze lingvistice.

Cu toate acestea, nu se poate amâna pentru clasele următoare comunicarea unor cunoștințe elementare de ortografie și punctuație.

La clasa I, unde, datorită particularităților de vârstă, elevii nu-și pot însuși cunoștințele ortografice pe bază de reguli, am folosit **explicația**.

De exemplu, programa pentru clasa I nu cuprinde indicații cu privire la formarea cunoștințelor și deprinderilor de folosire a virgulei. Chiar dacă nu e momentul regulii, nu există nici un impediment în a se explica micilor școlari denumirea semnului respectiv și a li se explica utilizarea sa în situația respectivă, specificându-se totodată obligația de a respecta pauza și intonația corespunzătoare.

În cele mai multe cazuri explicația este însoțită de **conversație**. Această metodă am folosit-o cu precădere în procesul de analiză și sinteză fonetică și grafică pentru cunoașterea competenței literale a cuvintelor și în însușirea pe cale inductivă a regulilor ortografice la clasa a II-a .

O altă metodă pe care am folosit-o în însușirea, formarea și consolidarea deprinderilor ortografice și de punctuație este **analiza (fonetică și ortografică)** .

Analiza fonetică am folosit-o la clasa I, aceasta fiind metoda de bază pentru familiarizarea elevilor cu noțiunea de sunet. Cunoștințele despre sunete și semnele lor grafice, literele, se completează în clasa a II-a prin definirea acestor noțiuni și introducerea termenilor gramaticali de vocală și consoană. Reluarea permanentă a cunoștințelor de fonetică este indispensabilă atât pentru formarea, consolidarea ori dezvoltarea deprinderilor de citire și scriere corectă, cât și pentru prevenirea și înlăturarea unor greșeli cum ar fi:

- a) greșeli determinate de confuziile pe care le fac elevii între: (l, r), (p, b, t, d, k, g), (v, f, s, j, z, h) și (m, n) ;
- b) omisiuni sau completări de litere ce se datorează incorectei pronunțări a unor sunete, insuficienței dezvoltări a auzului fonematic (*î* urmat de nazala **n** nu mai este perceput ca un sunet distinct: *î*vață în loc de *în*vață, *mănăcă* în loc de *mănâncă*; de asemenea omit articolele hotărâte în scrierea unor substantive: *bunicu* în loc de *bunicul*; *elevi* în loc de *elevii*; tot datorită neconcordanței dintre pronunțare și scriere apar completările de litere: *piiăță* în loc de *piață*, *ieu* în loc de *eu* etc.)

Analiza ortografică am utilizat-o frecvent la clasa a II-a în predarea și consolidarea cunoștințelor de ortografiere a cuvintelor:

a) scrise cu cratimă (liniuță de unire): *într-o*, *într-un*, *poate-i* (poate +*î*), *scrie-ne* (scrie + *nouă*) etc. În aceste prime cazuri, liniuța separă în scris ce se rostește într-o silabă și ține de cuvinte diferite. În ultimul exemplu, liniuța separă cuvântul **ne** care înseamnă **nouă**, de cuvântul accentuat **spune**, de care se leagă prin înțeles;

b) scrierea cu vocale sau consoane duble:

în + *noapte* - *înnopta*

inter + *regiune* - *interregională*

re + *educat* – *reeducat*

În aceste situații, cuvintele care conțin consoane sau vocale duble s-au format prin alipirea unor grupuri de sunete/litere (prefixe). Astfel formate aceste cuvinte, vocalele și consoanele duble se scriu și se rostesc în silabe diferite (*re-e-du-cat* = 4 silabe etc.).

c) scrierea cuvintelor cu *î* din *i*:

nemai + *întâlnit* – *nemaiîntâlnit*,

bine + *înțeles* – *bineînțeles*.

Tot *î* se scrie și în interiorul unor cuvinte care s-au format prin adăugarea unui grup de sunete sau a unui cuvânt înaintea unui cuvânt care începe cu sunetul *î*.

„Metoda de bază pentru însușirea deprinderilor ortografice rămâne exercițiul la care trebuie să se recurgă permanent în formele sale cele mai variate.”⁹

Exercițiul este o formă de antrenament sistematic, organizat. În învățarea ortografiei el realizează repetarea unor factori constanți în condițiile varierii altora. Exersarea duce la interiorizarea și la automatizarea reacției, mai ales, atunci când, în componentele acțiunii, intră cu rol semnificativ activitatea gândirii.

Drumul de la regulă la deprindere, trecând prin exercițiu, variază după regulă și după raportul dintre regulă și posibilitățile psihice ale copiilor. „Este sigur însă că ceea ce ne permite să scriem corect nu sunt regulile, cunoștințele ca atare, ci posibilitatea de a le mobiliza imediat și instinctiv: ortografia trebuie să fie nu numai cunoscută, ci și disponibilă. Exercițiul contribuie la crearea acestei disponibilități.”¹⁰

Una din formele exercițiului este **citirea ortografică** care slujește atât dezvoltării deprinderilor de citire, cât și a celor ortografice. Aceasta constă în citirea cu voce tare a textelor literare și este utilă pentru observarea așezării corecte a textului în pagină, a alineatelor, perceperea unor semne ortografice și de punctuație.

În acest caz, textul literar pe care se face citirea ortografică reprezintă un model, iar analizatorul vizual și cel auditiv implicați în citirea cu voce tare a textului asigură imaginea grafică pe care o reprezintă modelul.

⁹ Ion Berca, *Metodica predării limbii române*, vol. II, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974, pag. 162

¹⁰ George Beldescu, *Ortografia în școală*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1973, pag. 67.

Bibliografie

1. Berca, Ion, *Metodica predării limbii române*, Vol.II, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974.
2. Beldescu, George, *Ortografia în școală*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1973.

IMPLEMENTARE REPER 13: COPILUL AR TREBUI SĂ FIE CAPABIL SĂ DESCOPERE OMUL CA PARTE A LUMII VII ȘI FIINȚĂ SOCIAL

Profesor învățământ preșcolar Matei Camelia, Grădinița cu Program Prolungit Vințu de Jos

Domeniul: Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii

Domeniul dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii se referă la capacitățile copilului de a gândi, a asimila noi informații și a utiliza ceea ce știe, de a descoperi și a-și construi înțelegerea prin interacțiunea cu cei din mediul social apropiat și cu mediul fizic în care trăiește.

Abilitățile din cadrul acestui domeniu cuprind:

- un set de cunoștințe (culori, forme, numere, etc.);
- capacități (gândirea, explorarea mediului pentru a stabili conexiuni între caracteristicile obiectelor, ființelor);
- rezolvarea de situații problematice.

Domeniul dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii cuprinde două subdomenii:

Subdomeniul 1: DEZVOLTAREA GÂNDIRII LOGICE ȘI REZOLVAREA DE PROBLEME

Subdomeniul 2: CUNOȘTINȚE ȘI DEPRINDERI MATEMATICE ELEMENTARE, CUNOAȘTEREA ȘI ÎNȚELEGEREA LUMII

CUNOȘTINȚE ȘI DEPRINDERI MATEMATICE ELEMENTARE, CUNOAȘTEREA ȘI ÎNȚELEGEREA LUMII CUPRIND:

- mai multe tipuri de cunoștințe care se referă la lumea numerelor, culorilor, formelor, lumea vie și nevie a Pământului și spațiului;
- abilități care se dezvoltă prin punerea în relație a acestor cunoștințe: grupare, seriare, comparare, ordonare, asociere fie a obiectelor, a ființelor, a evenimentelor.

Subdomeniul 2: Cunoștințe și deprinderi matematice elementare, cunoașterea și înțelegerea lumii

REPER 13: Copilul ar trebui să fie capabil să descopere omul ca parte a lumii vii și ființă socială

Exemplu de activități:

I Denumirea activității: Să vindecăm Planeta noastră

Obiectiv: Prezentarea de resurse digitale: impactul poluării asupra mediului

Descrierea activității: La preșcolari s-a prezentat un filmuleț despre consecințele pe care le are poluarea asupra mediului urmând o convorbire pe baza acestui subiect: oamenii se pot îmbolnăvi, apa râurilor devine toxică, plantele se ofilesc, etc.

II Denumirea activității: Micii ecologiști

Obiectiv: Redactarea împreună cu copiii a unor reguli de protejare a mediului

Descrierea activității: Preșcolarii au fost împărțiți în două echipe, fiecare echipă a trebuit să coloreze Planeta Pământ care exprimă două emoții: de tristețe și fericire. La cerința educatoarei, preșcolarii au spus mai multe reguli pentru Planeta Pământ care exprima fericire: Plantează copaci!, Reciclează!, Colectează selectiv!, Nu arunca ambalajele pe jos! etc.

III Denumirea activității: Din nimic ceva valoros

Obiectiv: Utilizarea de materiale reciclabile pentru a crea diverse obiecte și a le da o altă utilitate

Descrierea activității: Preșcolarii au avut pe masă câte un pet tăiat, ei au trebuit să îl picteze cu vopsea albă apoi să deseneze o pisică pe sticlă pentru a realiza un ghiveci pentru floarea fiecăruia.

IV Denumirea activității: Să vindecăm spațiul verde

Obiective:

- Implicarea copiilor în acțiuni de conștientizare a importanței reciclării;
- Amenajarea în grupă a unui spațiu destinat colectării selective în care preșcolarii sortează materialul.

Descrierea activității: În sala de grupă a fost pregătit un spațiu verde care era plin de deșeuri. Omulețul Pământ a cerut ajutorul preșcolarilor: să colecteze selectiv deșeurile care se află pe spațiul

verde. Copiii au fost împărțiți în două echipe, câte un copil din fiecare echipă trebuia să pună în roabă trei deșeuri și apoi să le pună la containerul potrivit. La final, după ce copiii au strâns toate deșeurile, au spus că este mult mai frumos spațiul verde fără deșeuri.

Este benefic ca noi, cei ce avem misiunea să îi educăm pe cei mici să urmărim dezvoltarea unor comportamente ecologice de dezvoltare durabilă, preșcolarii să cunoască cum pot avea grijă de mediul în care trăiesc și beneficiile pe care le are reciclarea.

Bibliografie:

1.Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani.

EDUCATOAREA, DE AZI!

*Prof. înv. preșc. Morar Cristina Adriana,
G.P.N. Cionești- Liceul Tehnologic "Țara Moșilor" Albac*

Educația este una din funcțiile esențiale și permanente ale societății. Ea se îndeplinește deopotrivă de către părinți, cadre didactice, grupul de prieteni, instituții – grădiniță și școală, organizații – cluburi sportive, organizații culturale, mediul ambiant. Dintre toți acești factori educativi, cadrele didactice din învățământul preșcolar, reprezentând prima verigă socială cu răspundere formativă a viitorilor cetățeni, au o misiune de maximă importanță: **educarea copilului preșcolar**.

Rolul educației este de a determina dezvoltarea psihofizică a tuturor preșcolarilor, cunoscând totodată individualitatea, conform principiului accesibilizării și individualizării învățământului. Educatoarea acționează asupra personalității în formare a copilului, direcționând și oferind modele. În fața acestor sarcini majore, exigențele pregătirii acestor cadre didactice sunt maxime, iar în grădiniță, împlinirea misiunii profesionale se împletește cu personalitatea fiecărei educatoare, personalitate bazată pe un sistem de valori.

Educatoarea reprezintă în acest proces, factorul principal de influențare a orientării valorice a copiilor și în același timp modelul concret, posibil de urmat. Profilul de competență al educatoarei trebuie să facă referire și la sistemul de valori al personalității acesteia, deoarece valorile sunt formațiunile cele mai insistente și influente exprimându-se pregnant în comportament. În acest sens, calitățile necesare unei bune educatoare pot fi grupate în:

1. **Calități pedagogice:**

- capacitatea de înțelegere și comunicare pe plan afectiv cu copiii;

- capacitatea de a sensibiliza conținutul științific;
- capacitatea de a manifesta interes față de copii;
- capacitatea de a-i influența pe copii, de a le modela personalitatea în formare prin exemplul propriu;
- tactul pedagogic;
- creativitate în organizarea activităților;
- capacități organizatorice.

2. *Calități ce țin de personalitate*

- spirit organizatoric;
- spirit deschis, interes pentru nou și pentru propria perfecționare;
- capacitate de autostăpânire;
- imaginație bogată.

Oprindu-ne asupra acestor calități – în munca oricărei educatoare se întâlnesc două realități de care trebuie să se țină seama și anume: trăsăturile comune copilăriei, universalitatea vârstei, diversitatea și unicitatea fiecărui copil cu care va lucra și pe care îl are în grijă! O primă greutate în această privință vine de la identificarea a ceea ce este original și propriu fiecărui membru al grupei cu care lucrează. Orice educatoare are nevoie de un timp mai scurt (sau mai lung) de lucru cu copiii respectivi pentru a le putea descifra identitatea. Experiența, intuiția și tactul, duc la realizarea unui echilibru stabil între ceea ce este comun și ceea ce este individual în grupă, între dezvoltarea psihică și fizică, între activitățile desfășurate și progresele realizate. Toate aceste calități sunt cu atât mai importante, cu cât preșcolarul beneficiază numai de un singur model – educatoarea.

Înșușirile bio-psihice constituie o condiție "sine-qua-non" a îndeplinirii profesiei didactice:

- starea de sănătate (fizică și psihică);
- acuitatea senzorio-perceptivă (văz, auz), motricitatea generală sunt implicate direct în actul comunicării, în organizarea și desfășurarea activităților cu grupa de copii;
- capacitatea de concentrare și atenția distributivă este o calitate ce capătă valențe deosebite cu cât vârsta copiilor este mai mică.

Înșușirile de personalitate sunt foarte importante pentru educatoare. E necesar, ca fiecare educatoare să se cunoască, să știe să-și valorifice calitățile și să-și mascheze sau să-și suplinească eventualele lipsuri.

- *Capacitatea de comunicare* - constă în modul deschis de adresare, în răbdarea și interesul pentru a-l „descifra” pe interlocutorul preșcolar, în modul plăcut în care se prezintă în fața copilului, urmată de discuția pe care trebuie să o aibe cu părinții copilului, privind anumite aspecte!!!

- *Capacitățile intelectuale* - o bună memorie, creativitate, inventivitate, folosirea unui limbaj corect din punct de vedere gramatical, expresiv, logic, prezență de spirit și imaginație. Este necesară o cultură generală temeinică, cunoscută fiind dorința de informare a copilului, căreia educatoarea trebuie să-i facă față prin explicații corecte și de cele mai multe ori, chiar amănunțite.

- *Înșușirile socio-afective*: echilibrul emoțional, altruism, perseverență. Firea sociabilă, obiectivitatea, încrederea în sine și în ceilalți sunt calități necesare oricărei educatoare.

O altă categorie de competențe ce țin de individualitatea fiecărei educatoare sunt cele exprimate prin posibilitatea de a capta rapid interesul copilului, simpatia acestuia, posibilitatea de a crea un mediu empatic ce înlesnesc relații posibile, continuate cu realizarea atașamentului (a preșcolarului față de educatoare)

Factorii care favorizează aceste însușiri sunt:

- gândirea pozitivă, acel mod de abordare al situațiilor, stimulativ, constructiv, ce exprimă încrederea în forțele proprii și favorizează reușita și succesul. Gândirea pozitivă exprimă echilibrul interior și ajută integrarea socială. Ea influențează întreg sistemul cognitiv, afectiv, motivațional, conduita copilului în general.
- farmecul personal, această capacitate de a cuceri dragostea copiilor prin ținută, zâmbet, atitudine încurajatoare, timbrul și inflexiunile vocii, prin lucrurile interesante pe care le împărtășește.

O influență deosebită o are și comportamentul nonverbal în organizarea și desfășurarea procesului didactic la grupa de preșcolari. În valorificarea acestor trăsături, orice educatoare, trebuie să manifeste competențe psihopedagogice și competențe psihorelaționale.

Competențele psihopedagogice se manifestă în alegerea căilor și a mijloacelor cele mai potrivite pentru a face accesibilă înțelegerea cunoștințelor predate, priceperea de a organiza sub diferite forme activitățile propuse, capacitatea de a înțelege copilul, de a-l sprijini cu încurajări atunci când este necesar.

Competențele psihorelaționale se pun în valoare prin: capacitatea de a crea în grupă un climat de încredere și emulație; capacitatea de a stabili ușor legături comunicative cu copiii și de a-i obișnui și pe ei să realizeze ușor asemenea legături; capacitatea de a folosi în mod adecvat puterea autorității; capacitatea de a adopta diferite stiluri de conducere; capacitatea de a comunica și coopera cu părinții copiilor și colegii.

Educatoarea poate asigura o educație de calitate numai în parteneriat cu familia și comunitatea; parteneriat care presupune respect reciproc, acceptare, toleranță și lipsa judecăților de valoare, a prejudecăților cu privire la situația economică, socială sau educațională a părinților. Numai așa se poate vorbi de o construcție comună de relații din care educatoarea primește informații, părinții câștigă experiență, iar copiii cresc mai bine și mai siguri pe ei. Personalitatea educatoarei nu poate fi înlocuită nici de manualele performante, nici de instrucțiuni sau îndrumătoare! Adevărata personalitate – *individualitate* – se formează în timp prin voință și perseverență; așadar, înainte de a dori să-i educăm pe alții, este preferabil să ne educăm pe noi înșine. Este vorba de acea educație intelectuală, profesională, dar mai ales de acea educație spirituală, interioară, asupra modului nostru de a fi, de a gândi, de a simți, de a reacționa, de a ne prezenta în fața altora cât mai bine, mai ales atunci când în fața ta se află o persoană în formare

În concluzie, personalitatea educatoarei trebuie astfel modelată încât aceasta să exprime competențele și abilitățile prezentate, cu atât mai mult cu cât, educatoarea este singurul model care i se oferă preșcolarului în această etapă, completând bineînțeles modelele din cadrul familiei.

BIBLIOGRAFIE:

Gliga, L. (coord.), - „Standarde profesionale pentru profesia didactică”, M.E.N., București, 2002
Salade, D. - „Om și profesiune”, Casa de editură DOKIA, Cluj-Napoca, 1998
www.didactic.ro

IMPLICAREA ELEVILOR ÎN PROIECTE E-TWINNING

Prof. inv. primar Presecan Sabina Adriana, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir

Problema modului în care învață copiii noștri este una de actualitate în ultimii ani. Școala pare (și de multe ori și este) depășită, elevul de astăzi nu mai reacționează atât de bine la stimulii de învățare clasici. La rândul lui, acasă, părintele are și el nedumeriri, apar conflicte între el și copil, iar societatea observă această stare de lucruri, caută vinovați, dar mult mai rar oferă soluții.

Cum îl putem ajuta pe copil să își construiască motivația de care are nevoie pentru a spune un „DA!” învățării ?

Situarea elevului în centrul organizării procesului de predare-învățare a constituit o schimbare fundamentală ce a atras după sine necesitatea găsirii acelor soluții care să stimuleze permanent performanța elevului. O astfel de soluție este **învățarea bazată pe proiect**.

Dar ce este un proiect? Un demers didactic în grup, într-o interacțiune continuă, prin care se urmărește integrarea noilor informații în structuri cognitive proprii și transferarea lor în conținuturi noi, aplicabile în practic, o comunitate de învățare în care fiecare contribuie atât la propria învățare, cât și la procesul de învățare colectiv, o acțiune de cercetare și acțiune practică. Un proiect este o extindere, o investigare a unui subiect din sfera idealului sau practicului către care

copilul își îndreaptă întreaga atenție și energie. Proiectul îi implică pe elevi în conducerea investigației fenomenelor și evenimentelor din mediul apropiat despre care dorește să învețe mai mult. Respectând ruta individuală a învățării și ritmul propriu fiecărui copil, proiectul poate fi dus la bun sfârșit de către un grup de elevi, de către întreaga clasă sau, ocazional, de către un singur elev.

Metoda proiectului permite dobândirea de către elev a unor deprinderi și abilități prin care, ulterior, se poate realiza înțelegerea și producerea unor raționamente autentice, devenind astfel participanți activi în viața comunității. Se face astfel trecerea de la modelele tradiționale, care limitează uneori realizarea cunoașterii, la cunoașterea în cadrul unei cercetări practice care le oferă copiilor posibilitatea de a explora domenii noi, de a acumula cunoștințe în mod independent și de a dezvolta competențe precum creativitatea, spiritul de inițiativă, capacitatea de a comunica și de a lucra în echipă. Metoda proiectelor face parte din categoria strategiilor alternative (moderne). Învățarea prin proiect se caracterizează prin următoarele aspecte:

- elevii și cadrele didactice își fixează prin negociere obiectivele;
- aspectele teoretice și cele practice se completează reciproc;
- conținuturile învățării sunt rezultatul unui efort personal de investigație;
- obiectivele educaționale se ating în cadrul unui proces complex și de durată;
- rezultatele activității sunt palpabile (proiectul se finalizează printr-un produs).

Poate fi folosit în diferite contexte și urmărind obiective variate:

- efectuarea de investigații în mediul înconjurător;
- proiectarea și confecționarea unor obiecte, machete etc.;
- implicarea elevilor în realizarea unor proiecte de interes local.

Proiectul se distinge ca o metodă globală și cu caracter de interdisciplinaritate. Metoda îmbină cercetarea cu acțiunea, antrenează elevii la rezolvarea unor probleme practice, acumulând un plus de informație și stimulându-i în autoevaluare, fiind astfel și o metodă potrivită de evaluare complementară.

În ultimii doi ani școlari am participat la proiecte e-Twinning în parteneriat cu alte școli, atât din țară cât și de peste hotare. Implicarea elevilor în proiecte de acest tip deschide noi orizonturi elevilor, lărgeste sfera de activități extrașcolare în afara granițelor țării, fapt ce solicită elevii să își dezvolte și bagajul lingvistic, să studieze cu mai mare preocupare o limbă străină.

Obținerea Certificatului Național de calitate pentru cele două proiecte la care am participat anul trecut – „Reciclează și refolosește” și „Micii cititori” m-a motivat să caut în continuare proiecte în care să ne implicăm și în acest an.

Doresc să vă împărtășesc câteva aspecte de la activitatea desfășurată anul trecut școlar, în cadrul proiectului *Recycle and use it*, cu speranța de a vă trezi curiozitatea dar și pentru a vă motiva să desfășurați astfel de activități.

Faza I :

a) Alegerea subiectului și planificarea demersului didactic necesar realizării proiectului

La începutul anului școlar am căutat pe platforma e-Twinning proiecte potrivite dezvoltării competențelor regăsite în programa școlară pentru clasa a III-a. Proiectul RECICLEAZĂ ȘI REFOLOSEȘTE mi-a atras atenția, socotindu-l potrivit nivelului de vârstă al elevilor dar și din punct de vedere al intereselor școlii și comunității. Împreună cu elevii am studiat obiectivele și conținuturile stabilite de fondatorii proiectului, am analizat resursele materiale, umane și de timp disponibile, am ales strategiile didactice.

b) Stabilirea direcțiilor de dezvoltare

Pe baza unui brainstorming împreună cu copiii am realizat harta prezentând aspecte principale ale conținuturilor ce vor fi abordate: informații despre importanța reciclării, tipuri de deșeuri, modalități de refolosire a deșeurilor. Harta a rămas deschisă adăugirilor și modificărilor pe tot parcursul derulării proiectului. Am conceput un inventar de probleme, care cuprinde întrebări la care se vor căuta răspunsuri prin investigația care se va face.

c) Crearea centrului tematic și procurarea materialelor pentru proiect

Centrul tematic este locul unde se expun materiale legate de tema proiectului. Am creat un colț al clasei unde pe parcursul desfășurării proiectului elevii au afișat informații, imagini desene, fotografii, lucrări.

Faza a II-a a proiectului presupune activitatea de documentare și investigare precum și stabilirea de roluri și responsabilități pentru fiecare grupă și pentru fiecare elev din grupă. *Activitatea de documentare și investigare reprezintă inima proiectului.*

Elevii clasei au lucrat pe parcursul proiectului, în echipe sau individual, culegând și prezentând informații și realizând lucrări pe următoarele teme: reciclarea hârtiei, reciclarea metalelor, reciclarea plasticului, reciclarea țesăturilor, reciclarea resturilor vegetale, reciclarea sticlei.

Faza a III-a:

a) Adăugarea de detalii și atribuirea unor funcționalități produsului finit. Această etapă a creat copiilor o motivație mai puternică, implicându-se afectiv. Elevii au participat la etapa finală a proiectului prin participarea la o activitate desfășurată la nivelul orașului Cugir- punerea în funcțiune a unui aparat de colectare a PET-urilor de către ENVIPCO,

b) Evaluarea

Această etapă include pregătirea și prezentarea rapoartelor cu rezultatele investigației sub forma unor descrieri a ceea ce au descoperit, a unor discuții. În evaluarea activității copiilor se va urmări modul în care au fost valorificate de către aceștia, în cadrul proiectului, conexiunile și perspectivele interdisciplinare, care sunt competențele dobândite de ei și capacitatea acestora de a realiza transferul în alte domenii și în alte situații, precum și capacitatea lor de a fructifica valențe ale proiectului, în vederea inițierii altuia nou. Evaluarea proiectului *RECICLE AND USE IT* s-a realizat:

- sub forma unui album de fotografii făcute în timpul derulării proiectului;
- sub forma unui dosar tematic on line încărcat pe platforma e-Twinning;

Activitatea în proiect are valențe formativ-educative:

- elevii devin responsabili în alegerea și realizarea temei;
- ei își formează deprinderi de muncă intelectuală specifice activității științifice (a investiga, a experimenta, a se documenta, a elabora, a comunica rezultatele proiectului etc.);
- elevii învață să colaboreze;
- permite un demers individualizat.

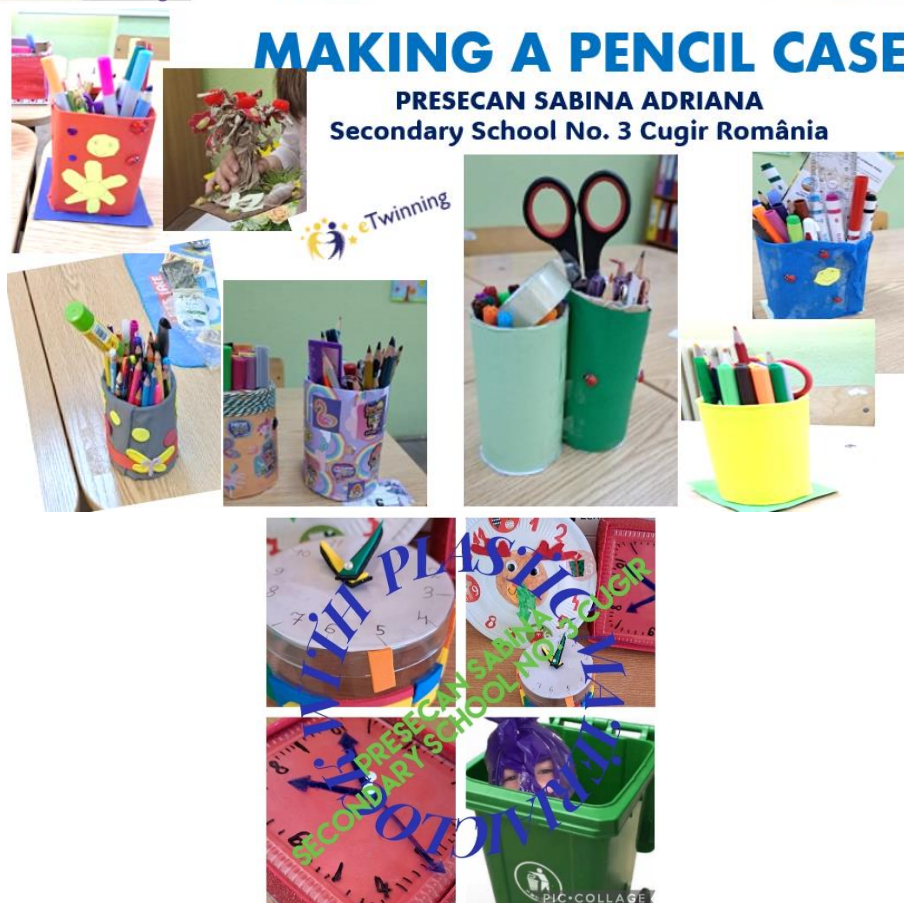
Evaluarea muncii depuse oferă cadrului didactic prilejul să constate că proiectul nu este un subiect separat, ci o parte complementară, care aduce un plus informativ și formativ în activitatea de educare a copilului. O clasă care învață prin proiecte este o clasă centrată pe elev, în care colaborarea, conversația și mișcarea sunt absolut necesare. Folosind această metodă, am creat un mediu în care elevii nu au rețineri să-și împărtășească opiniile și ideile, ei fiind încurajați să gândească în mod autonom și la un nivel superior.

În concluzie, ceea ce necesită mai mult timp de pregătire, are drept răsplată rezultatele învățării.

MAKING A PENCIL CASE

PRESECAN SABINA ADRIANA
Secondary School No. 3 Cugir România

<https://www.youtube.com/watch?si=dQn3DPX7b52uECry&v=Z7sqo82sryk&feature=youtu.be>

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan , *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006
2. Ionescu, M. „*Managementul clasei. Un pas mai departe. Învățarea bazată pe proiect*”, Editura Humanitas, București, 2003
3. Pânișoară, Ion-Ovidiu, „*Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică*” Editura Polirom, 2015

PROIECT DIDACTIC „MICII MATEMATICIENI”

Prof. educație timpurie Balea Livia-Valentina, Școala Gimnazială „Avram Iancu” Abrud

NIVELUL / GRUPA: II/Mare

TEMA ACTIVITĂȚII: „Micii matematicieni”

DOMENIUL DE ACTIVITATE: Domeniul Știință

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activitate matematică

FORMA DE REALIZARE: Joc didactic matematic

TIPUL ACTIVITĂȚII: De verificare, apreciere și evaluare

DURATA: 30 Minute

SCOPUL: Consolidarea cunoștințelor privind numerația în limitele 1-5, utilizând un limbaj matematic adecvat.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să numere conștient crescător și descrescător în limitele 1-5;
- Să constituie mulțimi cu 1-5 elemente;
- Să raporteze numărul la cantitate și invers;
- Să numească vecinul mai mic și mai mare al unui număr;
- Să utilizeze corect numeralul ordinal;
- Să efectueze operații de adunare și scădere cu o unitate.

SARCINA DIDACTICĂ:

- Numărarea și aranjarea elementelor unei mulțimi pe table magnetică realizând raportarea numărului la cantitate și invers.

REGULILE JOCULUI:

- Copiii respectă precizările educatoarei, respectă ordinea de intrare în joc;
- Copiii vor rezolva sarcinile jocului (vor recunoaște cifrele și locul acestora în șirul numeric crescător și descrescător, vor face corespondența între cantitate și număr și invers, vor arunca cubul, vor rezolva probleme);
- Răspunsurile corecte vor fi aplaudate și marcate printr-o bulină zâmbitoare, astfel echipa cu cele mai multe buline va fi desemnată echipa câștigătoare.

ELEMENTE DE JOC: închiderea și deschiderea ochilor, întrecerea, mânuirea materialului, așteptarea, aplauzele, surpriza

STRATEGII DIDACTICE:

- **Metode și procedee:** conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea.
- **Mijloace de învățământ:** tablă magnetică,
- **Material didactic:** jetoane, mulțimi cu elemente, cifre, planșa cu castel cub cu cifre, coșulețe cu mingi, cutie creioane colorate, cărți, magneți, planșă pentru evidențierea punctajului, bilețele, buline aurii

METODE DE EVALUARE: evaluare orală (apreciere verbală)

FORMA DE ORGANIZARE: pe grupe

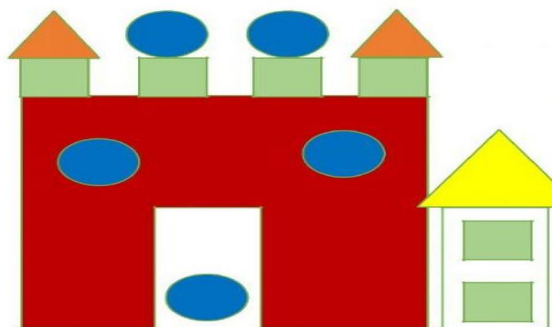
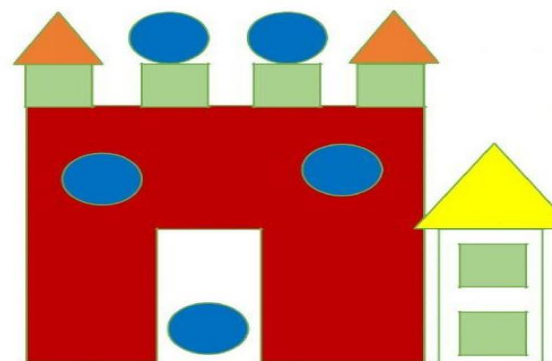
BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educație timpurie, 2019
- Matematica în grădiniță, ghid pentru educatoare - Ș. Antonovici, Editura Didactică Publishing House, 2016.

SCENARIUL DIDACTIC

Momentele activității	Conținut instructiv - educativ	Strategia didactică		
		Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forma de organizare
1.Moment organizatoric	-Voi crea cadrul necesar bunei desfășurării a activității: așezarea mobilierului, pregătirea materialelor didactice.			
2.Captarea atenției	-Introducerea în activitate se va face prin prezentarea elementului surpriză: o scrisoare trimisă de d-nul învățător pentru copiii grupei Fluturașilor	Conversația Observația	-Scrisoare de la domnul învățător	Frontală
3.Reactualizarea cunoștințelor	-Vreau să vedem dacă vă mai amintiți numărarea în ordine crescătoare și descrescătoare în limitele 1-5.	Conversația Exercițiul		
4. Anunțarea temei și a obiectivelor	-Le voi explica copiilor că astăzi ne vom juca împreună un joc prin care vom arăta cât de bine știm noi matematică. Jocul se numește: „Micii matematicieni”. Va trebui să fiți foarte atenți, astfel să îndepliniți corect sarcinile jocului și anume: să recunoașteți cifrele, să asociați cifra corespunzătoare numărului de elemente, să așezați corect pe tabla magnetică în funcție de cerințe.	Conversația Explicația		
5. Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	JOCUL DE PROBĂ: Așează-mă la locul meu! Se va desfășura un joc de probă cu un copil de la fiecare echipă, pentru a verifica dacă au fost înțelese regulile jocului. Sarcină: Copiii vor aranja cifrele încurcate în ordine crescătoare / descrescătoare. EXECUTAREA JOCULUI PROPRIU-ZIS: Pe rând, din fiecare echipă va veni un reprezentant pentru a rezolva o sarcină. SARCINA 1: Castelul formelor geometrice Echipa ursuleților: „Din câte cercuri este construit castelul?” Echipa iepurașilor: „Câte	Explicația Observația Demonstrația Exercițiul	-Ecusoane pentru fiecare echipă -Jetoane cu cifre -Jetoane cu imagini -Jetoane cu cifre	Frontală Individuală Orală

	Echipa iepurașilor: „O fetiță a primit de la prieteni 5 baloane. În timp ce se juca cu baloanele, unul dintre ele s-a ridicat spre cer. Câte baloane i-au rămas fetei?”(Răspuns: $5-1=4$)			
6. Asigurarea transferului de cunoștințe și obținerea performanței	Fiecare copil din cele două echipe va extrage câte un bilețel din coșuleț. Pe fiecare bilețel se află scrisă o cifră din limitele 1-5. Copiii vor recunoaște cifra și vor arăta atâtea degetele câte indică aceasta.	Explicația Exercițiul	-Bilețele -Jetoane cu cifre	Individual
7. Evaluarea și încheierea activității	Împreună cu copiii vom stabili care echipă a câștigat. În încheierea activității voi face aprecieri asupra felului în care au lucrat și s-au comportat copiii pe parcursul activității, după care voi oferi recompense.	Conversație	Recompense	

Anexe:**SARCINA 1-ECHIPA 1****DIN CÂTE CERCURI ESTE CONSTRUIT CASTELUL?****SARCINA 1-ECHIPA 2****CÂTE TRIUNGHIURI AU FOST FOLOSITE PENTRU A CONSTRUI CASTELUL?****SARCINA 2-ECHIPA 1****NUMĂRĂ ELEMENTELE DIN MULȚIME ȘI SCRIE CIFRA CORESPUNZĂTOARE!**

SARCINA 2-ECHIPA 2**NUMĂRĂ ELEMENTELE DIN MULȚIME ȘI SCRIE CIFRA CORESPUNZĂTOARE!****SARCINA 5-ECHIPA 1****A CÂTA RÂNDUNICĂ A ZBURAT?****SARCINA 5-ECHIPA 2****A CÂTA FRUNZĂ LIPSEȘTE?****COMPORTAMENTELE DEVIANTE LA COPIL**

Prof. înv. primar Precup Maria, Școala Gimnazială „ Simion Bărnuțiu” Tiur-Blaj

Comportamentul copilului este oglinda dezvoltării lui psihice. Este reacția personalității lui în formare față de lumea din afară și față de propria lui persoană. Este expresia externă a nucleului personalității în formare. Comportamentul este diferit în funcție de: vârstă, factori temperamental, factori constituționali, factori sociali. El oscilează între anumite limite considerate normale pentru vârsta respectivă.

Comportamentele deviante reprezintă apariția unor manifestări de conduită care depășesc limita normalității la vârsta respectivă. Aceste abateri exprimă atitudinea structurată a copilului față de muncă, alte persoane, autoritatea educativă, lucruri, propria persoană. Ele sunt numeroase în

perioada copilăriei. Datorită cadrului foarte larg de manifestare și interferențelor posibile, comportamentele deviante se confundă adesea la această vârstă cu tulburările de comportament psihopatia sau cu delicvența juvenilă.

În această categorie intră cinci tipuri de comportamente deviante: neascultarea, agresiunea, minciuna, furtul și vagabondajul.

Neascultarea

Cea mai simplă definiție a neascultării este refuzul autorității, în primul rând familială, care apoi se generalizează la nivelul altor forme de autoritate, în special socială. Acest refuz al autorității generează conflicte permanente. Neascultarea apare în special la copiii cu o dezvoltare dizarmonică, cu leziuni ale sistemului nervos central sau la copiii retardați mintal. Un rol important îl are climatul educațional. Neascultarea este mai frecventă la copiii educați într-un climat de nedreptate și lipsă de respect. Apare mai ales în familiile în care nu există un echilibru între dragoste și puniție, familiile cu restricții excesive, cu libertate excesivă și în familiile cu disensiuni în educația copilului.

De partea cealaltă, supunerea este reacția pozitivă a copilului la solicitările celor din jur și depinde de relația lui emoțională cu persoanele respective. Ascultarea depinde foarte mult de natura relației părinte-copil. Cu cât relațiile copilului cu părinții sunt de natură pozitivă, cu atât copilul va fi mai ascultător. Specialiștii consideră că orice puniție înainte de 4 ani crește tensiunea interioară și duce la neascultare.

Agresiunea este tendința spre comportamente încărcate de reacții brutale, destructive și de atacare. Putem vorbi despre două tipuri de agresiune: a) agresiunea care vine dintr-un sentiment de ură și este asociată cu acesta; în acest caz trebuie să se țină seama de faptul că în spatele sentimentului de ură există o anumită stare de conflictualitate care generează tensiune psihică; astfel, pentru a reduce agresivitatea, trebuie rezolvat mai întâi conflictul care generează o astfel de reacție și, în acest fel, redusă tensiunea psihică; b) agresiunea care izvorăște din tendința pulsională a individului; în acest caz avem de a face cu un copil cu o structură dizarmonică, înclinat spre rău, care chiar simte bucurie atunci când face rău.

Agresiunea se poate datora și unor idei delirante sau anxietății. Nevroticii agresionează total, pentru a nu fi ei agresionați.

Minciuna este o reacție de afirmare neconformă cu adevărul. Ea poate fi o minciună intențională, un delict (copilul minte pentru a se răzbuna, pentru a denigra sau pentru a devaloriza pe cineva), sau poate fi expresia tendințelor de autoapărare. Copilul poate minți și din dorința de a atrage atenția sau pentru că imită atitudini similare ale adulților. Minciuna este asociată de obicei și cu alte tulburări de comportament, mai ales cu furtul. Este foarte important să facem deosebirea între minciună și acele greșeli pe care copilul le face ca efect al nedevelopării (ex: spune tata la toți care se apropie de el). De asemenea, minciuna trebuie izolată de tendința de transformare mitomanică, a cărei cauză este insuficienta discriminare între realitate și fantezie, și de cofabulație. Nu se poate spune despre un copil că minte înainte de 7 ani deoarece până la această vârstă nu este asimilat conceptul de minciună. O persoană care minte are conștiința adevărului și urmărește un scop sau un avantaj.

Furtul este un comportament deviant care se structurează foarte repede în deprinderi la copii; aceștia încep de la mici furtașaguri, și pot merge până la furturi selective, furturi prin efracțiune, spargere, tâlhărie. Există situații în care copilul nu are noțiunea valorii morale a actului (copiii sub 5-6 ani). Putem spune despre un copil că fură abia atunci când suntem siguri că acesta poate deosebi lucrurile care îi aparțin lui de ale altora și are fixate normele etice elementare. Acest comportament poate fi generat de o multitudine de cauze. El poate fi un comportament învățat, acesta fiind cazul copiilor proveniți din familii ce se ocupă cu furtul. Copilul poate fura din dorința de a se impune celor din jur, de a-și asigura prestigiul, sau pur și simplu din dorința de posesiune. Este mai grav însă când cauzele furtului sunt de natură patologică. Astfel, furtul poate apărea ca simptom în tulburările isterice (furturi cu caracter impulsiv) sau pot fi cauzate de insuficiența psihică (copilul respectiv nu a achiziționat valorile morale). Un caz aparte este cel al fetei aflate în perioada instalării ciclului menstrual. Cleptomania este tendința patologică de a fura fără ca persoana în cauză să urmărească un profit. Se caracterizează prin apariția bruscă și obsedantă a

impulsului de a-și însuși un obiect, concomitent cu o stare de neliniște și de luptă împotriva acestei dorințe. Realizarea efectivă a furtului duce la o reacție de ușurare.

Fuga poate fi de două feluri: fuga de la școală și cu caracter impulsiv.

a) Fuga de la școală

Școala în general trebuie să se constituie într-un context de satisfacție (întâlnire cu colegii, valorizare personală etc.). Atunci când nu se întâmplă acest lucru apare o gravă alterare a raporturilor sociale ale copilului. Există trei categorii de cauze ce pot determina fuga copilului de la școală. O parte dintre ele țin de copil: el nu face față cerințelor (fapt întâlnit în special la copiii cu intelect de limită), are un defect ce ține de sănătatea somatică și este blamat de colegi sau nivelul pretențiilor față de rezultatele lui școlare depășește cu mult nivelul dotării intelectuale a copilului (în acest caz copilul trăiește un sentiment acut de insucces și caută alt mediu de valorizare personală, de regulă extrașcolar). Un caz aparte este atunci când ruperea totală de școală este un început de schizofrenie, refuzul școlii însemnând tocmai intrarea în boală. A doua categorie de cauze țin de școală: caracterul psihopat al pedagogilor; lipsa unei atitudini pedagogice diferențiate față de copiii suferinzi psihic sau senzorial, sau atitudinea agresivă a colegilor (bătăi, etc.). A treia categorie de cauze țin de familie: devalorizarea conștiință a școlii din partea părinților, grija excesivă a părinților pentru copii (părinții au tendința de a crește exagerat dependența copiilor față de ei și, drept consecință, aceștia nu se pot adapta cerințelor școlare) sau transformarea școlii într-o sursă de anxietate (copilul este pedepsit aspru pentru cel mai mic insucces, etc.).

b) Fuga cu caracter impulsiv este un comportament repetitiv și vine pe neașteptate.

Copilul simte un impuls și o chemare puternică de a se duce undeva. Elementul distinctiv îl constituie îngustarea stării de conștiință în momentul în care începe fuga. Această îngustare a stării de conștiință are o durată și o intensitate variabile. Copilul se trezește după câteva ore sau chiar zile. Această formă apare în special la epileptici, idioți, imbecili, psihopați impulsivi și isterici. Are același mecanism de descărcare ca al unei crize epileptice și copilul rămâne cu amnezie ulterioară.

Vagabondajul

Ambele forme de fugă pot continua cu vagabondaj. Vagabondajul este o atitudine deliberată față de mediul familial și față de muncă. Copilul are conștiința întregii sale conduite. Se caracterizează prin lipsa de domiciliu (nu simte nevoia), acceptă privațiuni, săvârșește acte antisociale. La școlarul mic vagabondajul poate apărea ca o reacție de răzbunare față de atitudinea sau pedeapsa nejustă, poate fi o atitudine deliberată cauzată de anumite stări de panică, frică, anxietate, pe motivul unor insuccese școlare (evitarea pedepsei) sau poate apărea la școlarii introvertiți, sensibili, care suportă cu greu micile privațiuni familiale.